

NOVEMBER 1993

SOLIA

THE HERALD

VOL. LVIII No. 11

CHARITY MONTH

CHARITY SUNDAY: NOVEMBER 28

SOLIA

THE
HERALD

CHAIRMAN:

Rt. Rev. Bishop
Nathaniel Popp

BUSINESS MANAGER:

Cornel Ivascu

ROMANIAN EDITOR:

Manuela Cruga

ENGLISH EDITOR/SECRETARY:

David Oancea

STAFF:

V. Rev. Fr. Roman Braga

Rev. Fr. Remus Grama

Mark Chestnut

Dinu Cruga

George R. Gavrilă

Florence Sirb

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published monthly for \$12.00 per year: United States, \$14.00 per year: Canada, and \$16.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2522 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Second-class postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907.

POSTMASTER: Send address changes to: **SOLIA — THE HERALD**, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in **SOLIA** do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate.

CHARITY MONTH

The scenes on the cover of this month's **SOLIA** emphasize the fact that we all have the opportunity to be charitable each day of our lives. Whether it means giving money to someone who begs from us, feeding the hungry, helping the sick and injured, encouraging someone who is sad, or visiting with someone who is lonely, God provides us all with many chances to show mercy, thereby following his example toward his creation. As Jesus Christ told his disciples and those listening to him during his sermon on the plain: "Love your enemies, and do good, and lend, expecting nothing in return; and your reward will be great, and you will be sons of the Most High; for he is kind to the ungrateful and the selfish. Be merciful, even as your Father is merciful" (Luke 6:35-37).

During the month of November each year, the annual Charity Appeal of the Orthodox Church in America calls us to monetarily show mercy to those in great need, so that together, all of the contributions can be used for ongoing charitable works, which include social services, aid to unpensioned clergy and widowed clergy wives, emergency interventions, medical aid, and humanitarian aid to Eastern Europe.

Christian charity is an all-year-round duty; but especially now, be prepared when the offering plate is passed in your local church for this special appeal, and take the opportunity which God gives to you to be a "good Samaritan," a "neighbor," a "true Christian." ✱

CLERGY CHANGES

Limbeson, Rev. Fr. John, is released from his duties as parish priest of St. Anne Mission, Pomona, California, and is appointed as parish priest of Sts. Constantine and Helen Church, Indianapolis, Indiana, effective October 1, 1993.

Mitescu, Rev. Fr. Catalin, is appointed as parish priest of St. Anne Mission, Pomona, California, effective October 1, 1993.

Munteanu, Rev. Fr. Vasile, is appointed as parish priest of St. Mary of Magdala Mission, Houston, Texas, effective October 1, 1993.

Vasilie, Rev. Fr. Silviu, is appointed as parish priest of Holy Archangels Michael and Gabriel Church, effective October 1, 1993. ✱

HIERARCHAL SCHEDULE

September 17-19. Friday-Sunday. St. Paul, MN. St. Mary. Services and festivities in conjunction with the 80th Anniversary of the parish.

September 24. Friday. Chicago, IL. Reception and dinner for His Holiness Patriarch Alexei II of Russia, to begin the special observances for the Bicentennial year of Orthodoxy in America.

September 25. Saturday. Chicago, IL. McCormick Place. Concelebrated Divine Liturgy with Patriarch Alexei and 13 other hierarchs. Festive banquet.

September 25-26. Merrillville, IN. Descent Holy Spirit. Saturday evening: Vespers. Reception. **Sunday:** Divine Liturgy. Festive banquet in conjunction with the 85th Anniversary of the parish.

September 27. Monday. Detroit, MI. Sacred Heart Major Seminary. Attended lecture by Fr. Fahey, Dean of the Faculty of Theology at the Univ. of St. Michael, Toronto, Canada.

October 1. Friday. Ft. Qu'Appelle, SK. Pastoral visits. Deanery clergy meeting. General Deanery meeting. Vespers.

October 2. Saturday. Ft. Qu'Appelle, SK. Orthodox Brotherhood of Canada Annual Conference. Vespers.

October 3. Sunday. Regina, SK. St. George. Divine Liturgy. Banquet.

October 9. Saturday. Sacramento, CA. Sts. Michael & Gabriel Mission. Conferences. Vespers.

October 10. Sunday. Oakland, CA. Holy Resurrection. Divine Liturgy. Banquet. Conferences.

October 16. Saturday. Vatra. Hosted Orthodox Brotherhood U.S. Annual Conference.

October 17. Sunday. Southfield, MI. St. George Cathedral. Divine Liturgy. Festive banquet celebrating 65th Anniversary of the Bucovina Society, Detroit. ✱

THE ENTRANCE OF THE MOTHER OF GOD — A PURE OFFERING

By Hieromonk Joseph

The Holy Apostle Paul writing to the Romans says: "I seech you therefore brethren, by the mercies of God, that you present your bodies a living sacrifice, holy acceptable to God, which is your reasonable service." (Romans 12:1) The giving over of oneself to the will and work of God is at the heart of every act of worship. We call this an offering or a sacrifice. Indeed, every prayer, every Divine Liturgy, and each of the Holy Mysteries of the Church offers up something to God, for his blessing and for the transforming grace of the All-holy Spirit. In the Divine Liturgy we offer the bread and wine specifically as the reality that we offer ourselves. In the mystery of Holy Baptism we offer water and oil along with the catechumen who will be united to Christ. Even our daily prayer is the offering of time. There can be no true worship without such a sacrifice or offering of thanksgiving. Candies, flowers, incense, money, boiled wheat, bread and wine are all the means by which we offer ourselves to God.

It is appropriate and right that those who would be the bearers of the New Covenant would offer themselves totally and whole-heartedly to God. Sts. Joachim and Anna, aged and barren, were given a child, the Holy Mother of God and Virgin Mary. Recognizing that this gift of life came from God, they presented her in the temple at the age of three years. Virgins went before her bearing candles. St. Zacharias the High Priest received her into the Holy of Holies to live until the age of 12. This event from the hidden life of the Church is especially beloved by monastics and is associated with the inner life of monastic struggle. However, this feast is also instructive for all Christians and reveals some of the essential features of an offering and sacrifice that is well-pleasing to God.

1) **Even a sacrifice of everything is only giving back to God what he has first given us.** It was an heroic act on the part of the righteous parents Joachim and Anna that they offered their greatest joy and comfort to God. Little did they know the outcome of this offering. However, the essential truth is that they recognized her birth and life as a gift from God. It was a gift that came to them from beyond the realm of human possibility; and, in gratitude for this great blessing, they made a real sacrifice.

In our day, the notion of sacrifice is belittled and ignored. It seems that the people who are admired are those who are able to walk over their neighbor and achieve economic and material desires "no matter what." So much of our modern conversation hovers around "my goals, my dreams, my needs, my rights, my plans and my desires." All of this concern for "me" leaves little

room for God. Somehow that simplicity and beauty of soul which we see in the holy parents of the Mother of God speaks so clearly. God is the giver of every good and perfect gift, and realizing his limitless goodness, they sacrifice everything in an act of joy and thanksgiving to the God who had blessed them with a child.

This simple yet heroic act teaches us something of the true worship to which we are called in the Holy Orthodox Church. We are surrounded by a cloud of witnesses, the saints, who have given everything, even the sacrifice of blood. If the mission of the Church is to advance in our day, it will be only as God gives us the grace to make greater and greater sacrifices of time, talent and our possessions for the sake of God's Holy Church. How many of us give of ourselves in a way that is a real sacrifice? How many of us give of ourselves in a way that stretches us even a little?

The sad fact is that the freedom that the Orthodox enjoy in North America is underdeveloped. Too often we forget that all freedom is rooted in the freedom that we have in Christ Jesus, and this freedom is a freedom for service and sacrifice. The corruption of this freedom is the feeling that we can do whatever we want; we can live in whatever way we choose; and, we can make up our own rules and call them Orthodox. However, freedom without responsibility and obedience is not freedom; it is chaos and confusion. If we want an Orthodox Church in our land, if we want to preserve an inheritance for our children, and if we want our Church to be what she in fact is, then we will have to pay, we will have to make the sacrifice. If we the Orthodox will not do this, who will? Often we see that we are put to shame by the various Christian groups outside of the Holy Orthodox Church. Their members give of their time and money in a serious and systematic manner. Many of their members give a minimum of 10% of their monetary income. "For the sons of this world are much wiser in their own right than the sons of the Kingdom."

We cannot expect to accomplish a significant presence in this country and have our faithful give only what is left over to the Church. We cannot expect to pass on the faith "once delivered to the saints" and then ignore the example of the saints. We cannot offer a convincing prayer to God if we are small of soul and stingy when it comes to making the sacrifice of praise. We cannot call ourselves the friends of God, his Most-pure Mother and all the saints unless we are willing to imitate their sacrifice and obedience. The glorious truth is that whatever we give to God is only what he has first given us; and, whenever God asks something of us He also provides the offering.

2) **"When giving alms do not let your right hand know what the left is doing."** The feast of the Entrance of the Mother of God into the Temple is from the inner life of the Church. This event was not recorded in the Gospels; however, it was remembered and transmitted through the living tradition. The events of this feast are not readily understandable to those outside of the Church;

Continued on page 13

ST. MARY, ST. PAUL: 80TH ANNIVERSARY

Bishop NATHANIEL, clergy and parishioners at the side of Saint Mary Church.

Parishioners, along with parish priest, Fr. Mihai Cerghizan, of St. Mary Parish, St. Paul, Minnesota, had a special weekend September 17-19, 1993. It was an occasion on which to both honor grandparents and parents who had founded the parish 80 years ago and to consider the future of the community.

His Grace, Bishop **NATHANIEL**, arrived on Friday and met with members of the parish council at dinner. A reception at which all parishioners could meet His Grace was held in the evening at the parish hall. Among the guests were V. Rev. Richard and Dna. Ps. Hildegard Grabowski who had also served the parish in years past.

On Saturday morning, His Grace was accompanied by parish priest, Fr. Mihai Cerghizan and Fr. Grabowski to visit parishioners in nursing homes, among whom was Mrs. Lina Sonia.

Anniversary Vespers was served at 4 pm by Rev. Frs. Cerghizan, Gotis, Grabowski, Khoury (Antiochian Archdiocese), Wojcek (Diocese of the Midwest), and Perry (Chicago Greek Diocese). After the service, His Grace offered a homily. A reception for the clergy was held in the parish house.

At 8 p.m., in the Parish Hall, IZVORASUL Dance Ensemble, under the capable leadership of Mr. John Omorean who is also President of the Parish Council, entertained the guests with a high-spirited presentation of a number of Dance Suites. It was difficult to determine who was enjoying themselves the most, the dancers or their audience! VALACHIA Orchestra of Chicago, a professional group, accompanied the dancers and singers and entertained with a number of solo pieces. Guests were treated to a buffet dinner and danced up to midnight.

The Divine Liturgy of Thanksgiving was celebrated by His Grace, Bishop **NATHANIEL**, assisted by Rev. Frs. Cerghizan, Grabowski, Gotis and Archimandrite

The IZVORASUL Dance Ensemble which performed during the weekend festivities. Director John Omorean in the center.

Jerome (Newville). The parish choir, which had sung at the Vatra in 1992, sang the responses to the Liturgy. Mr. Dan Muntean is the conductor.

The festive banquet was held at the Venetian Inn north of the city. A string orchestra played during the dinner, including in its repertoire a number of Viennese/Austrian compositions.

Master of Ceremonies was the President of the Parish Council, John Omorean, who, in behalf of the parish, greeted the Bishop and guests. Other speakers were Fr. Cerghizan; Ms. Amy Toconita in behalf of the Saint Paul AROY Chapter (SPAROY); and Mrs. Veronica Muntean, President of the Ladies Auxiliary who presented the parish a check of \$800. When Bishop **NATHANIEL** spoke, he reviewed the rich history and the endurance of the parish over its 80 year existence. He touched upon the subject of the upcoming celebration of 200 years of Orthodoxy in America. He had words of congratulations and advice as well as thanks for the Parish Priest, Mr. Omorean, the IZVORASUL Ensemble, Parish Council, AROY, Ladies Auxiliary and Choir.

Before concluding his remarks, the Bishop mentioned the involvement of the Episcopate with humanitarian help for the Romanian people and asked those in attendance to respond to our appeals for **HELP FOR ROMANIA**.

Father Richard Grabowski was asked to address the guests. A resident of the area for 12 years and having been ordained into the diaconate in 1959 in St. Mary Church, Fr. Richard reminisced about his experiences in the period of 1952-63. No one present could doubt the sentiments of gratitude and love that he expressed to the people of St. Mary Parish for their openness and assistance to him when he came to St. Paul from Europe in 1952. His words were a fitting tribute to the 80th Anniversary celebration of one of the outstanding parishes of the Episcopate.

Following the closing prayer, everyone went home, in the light rain, thanking God for a "special day." ❀

Participant

DEATH OF ARCHBISHOP GEORGE WAGNER

Archbishop George died April 6 in his episcopal residence at Asnières (Hauts-de-Seine), after a long illness. At age 63, he had been since 1981 the head of the Orthodox Archepiscopate of churches of Russian origin in Western Europe, in the jurisdiction of the Ecumenical Patriarchate of Constantinople. He was also the rector of the St. Sergius Institute of Orthodox Theology. Archbishop George's funeral took place on April 10 in the St. Alexander Cathedral in Paris and the burial on April 13 in the crypt of the church in the Orthodox cemetery at Sainte-Geneviève-des-Bois (Essonne), where his predecessors, the Metropolitans Eulogius and Vladimir, as well as Archbishop Georges (Tarassov) already rest.

Archbishop George's funeral was presided over by Metropolitan Jeremiah, exarch of the Ecumenical Patriarchate and president of the Orthodox Interepiscopal Committee in France, who concelebrated with Bishop Paul, the archepiscopate's vicar, and more than thirty priests, in the presence of Bp. Roman, Bp. Stephen, auxiliary of the diocese of the Ecumenical Patriarchate in France, Bp. Gouri of the diocese of the Patriarchate of Moscow and many faithful. Also present were Archbishop Kude Nakachian of the Armenian Apostolic Church in Paris and Fr. Pierre-Marie Gy who represented the Institut Catholique of Paris.

Having presented the condolences of the Ecumenical Patriarch Bartholomeus I, Metropolitan Jeremiah retraced in a few words Archbishop George's spiritual itinerary. Fr. Boris Bobrinskoy, professor of St. Sergius Institute in Paris, next stressed the meaning of the episcopate in the Church, recalling that the bishop in the eucharistic celebration is the image of Christ, while Fr. Nicholas Ioannidis, professor at the Faculty of Theology in Athens and former student at St. Sergius Institute, as well as Bishop Paul, contributed their personal witness.

Archbishop George (Wagner) was born in Berlin on March 10, 1930, and was of German nationality. He had studied theology at Saint-Serge in Paris, before being ordained to the diaconate and priesthood in 1955 in the diocese of the Patriarch of Moscow. The author of a remarkable thesis on the origins of the liturgy of Saint John Chrysostom published in German in 1973, he taught liturgical theology and canon law at St. Serge from 1967-1973 and once again from 1989-1992. Raised to the bishopric by the Ecumenical Patriarchate in October 1971, he was vicar of the archepiscopate of churches of Russian origin in Western Europe, before becoming on May 1, 1981, archbishop of this diocese, succeeding Archbishop Georges (Tarassov), who died in March of the same year. Since February 1991 he had also been rector of the St. Sergius Institute of Theology.

An old diocese of the Russian Church, founded in 1921 for the spiritual needs of the emigration, the archepiscopate of Orthodox churches of Russian origin in France and in Western Europe, possesses, ever since January 1971, a special canonical status in the Ecumenical Patriarchate. This status was defined by the patriarchal letter of January 1971 signed by Patriarch Athenagoras. The archepiscopate has since become a multinational diocese, including some sixty parishes and many monastic communities, mainly in France, where it is the most important Orthodox diocese, but also in Belgium, Holland, Germany, Norway, Sweden and Italy. ✽

AMERICAN/ROMANIAN NURSES ASSOCIATION

For the past two years, I have been working in Romania as a Nurse/Educator/Consultant in the collaborative program sponsored by **Help the Children of Romania** and **Project HOPE**. It has come to my attention that establishing the **American/Romanian Nurses Association** would benefit both countries. American/Romanian nurses could become role models for Romanian nurses by working side-by-side with counterparts in Romania and here in the United States. American/Romanian nurses could volunteer for assignment in Romania, and Romanian nurses could study in the U.S. at the invitation of American/Romanian nurses and their parishes. Such interaction would enrich all involved.

I envision that the **American/Romanian Nurses Association** will have the following purposes:

- work for the improvement of health standards and availability of quality health care services for the American and Romanian people;
- foster high standards of nursing; and
- stimulate and promote professional development of nurses and advance their general welfare.

Membership will be an individual responsibility and would reflect a commitment to the principles that nursing is a multi-dimensional, socially essential service which cares for individuals or groups in their health restoring and health supporting responses of actual or potential health problems. Vital to the maintenance of high quality nursing services is that nurses systematically build upon their basic preparation through lifelong learning activities. Voluntary choice of a variety of continuing education activities is an essential means by which nurses maintain and improve their professional competence. Through this association we can foster continuing education for ourselves in the U.S. as well as develop and implement programs for Romanian nurses studying in the U.S. and in Romania.

If you are interested in belonging to the American/Romanian Nurses Association, please write to the following address for information:

Constance Ciolac Trollan, RNC, ANP, MAT
American/Romanian Nurses Association
2522 Grey Tower Road
Jackson, MI 49201-9120

CORA — CONGRESS — MFN

The House of Representatives voted unanimously by voice vote to grant "Most Favored Nation Status" (MFN) to Romania on October 12, 1993. The Senate voted on the matter late on October 21 and also passed MFN status for Romania.

There had been a concern that the vote in the Senate would be blocked at this time, because a Hungarian-American constituency of Senator Frank Lautenberg (D-NJ) is alleging that 11 Hungarian-Romanians are being held in prison in Romania and are in fact "political" prisoners. ✽

FIRST ORTHODOX ORPHANAGE IN TIJUANA!

On Monday, September 6th, seven young boys arrived at the new St. Innocent Orphanage in Tijuana, Mexico. Ranging from nine to thirteen years of age, each has suffered tremendously in his short life. Several have been abandoned or left alone when their parents died. Most have been abused. Nearly all have been compelled to work in the dusty streets of Tijuana selling gum, cleaning cars, or other odd jobs – anything to earn a few pesos for a mouthful of food.

From an early age, the lives of these boys have been filled with harsh reality. There has been no carefree childhood for them. Forced to survive in a world of lies, neglect, evil, and unfulfilled promise, they quickly become cynical and calloused. Without intervention, they are destined to a life of crime and drugs on Tijuana's streets.

Through the efforts of Project Mexico, St. Innocent Orphanage has been established as a haven for these young boys – a place of love, security, and hope.

Situated on an eight and one-half acre ranch with spacious buildings, farm animals, and land for cultivation, St. Innocent Orphanage is full of potential and a perfect place for boys to grow up! Desiring to be more than just an institution, the orphanage will provide a family atmosphere for twenty to thirty boys along with Christian training, a high school education, a vocational skill, and the possibility to attend college if the boys so desire.

In addition, the ranch will serve as a center of outreach into neighboring communities. Plans are underway for monthly outreach through Bible classes, catechism, and Vespers services. Renovations on the chapel are nearly complete, and catechism classes will soon begin with the boys. While awaiting assignment of a permanent Spanish-speaking priest, visiting clergy from the Southern California area are caring for the spiritual needs of the orphanage.

For nearly five years, Project Mexico has been building homes among the poor of Tijuana. These projects will now be enhanced by this permanent Orthodox presence in the area.

HOW YOU CAN HELP

Project Mexico works in conjunction with the San Diego and the Southern California Orthodox Clergy Councils. The Standing Conference of Orthodox Bishops in America (SCOBA) has given its approval for all jurisdictions to participate in this project. Over 800 young people and adults and more than twenty-five clergy have already taken part in this exciting work.

You can personally be involved in this endeavor in several ways. Individuals and groups may participate in

SEPTEMBER 8, 1993 AT THE VATRA

Bishop Nathaniel pictured with clergy, monastics and faithful at the blessing of the cross of Alexander Blaga.

The day began with Divine Liturgy celebrated by His Grace Bishop Nathaniel, assisted by the following priests: Archimandrite Roman Braga and Hieromonk Gabriel Nicholas (from the Dormition Monastery) and Fathers Richard Grabowski, Laurence Lazar, John Limbeson and Romey Rosco. The liturgical responses were sung by the nuns from the Holy Dormition Monastery.

After Liturgy, all participants went in procession to the cemetery where the cross at the grave of Professor Alexander Blaga was blessed.

A memorial dinner (parastas) was served and prepared by Mrs. Leona Barbu with the help of Mrs. Eugenia Porocho and Mrs. Florence Churilla, both from the Detroit area. The coliva and colac for the memorial were prepared by friends of the deceased Mr. Blaga, namely Mr. & Mrs. Victor Corbut of Cleveland, Ohio.

In the afternoon the Holy Unction service was held. It was officiated by Bishop Nathaniel assisted by Fathers Roman Braga, Gabriel Nicholas, Richard Grabowski and Ian Pac-Urar. ✠

Participant

work trips ranging from one day to several weeks in length. A group of faithful regularly pray for the staff and the work of Project Mexico. Financial and material donations of the orphanage are needed on an ongoing basis. Short-term and long-term internships are available.

For further information or to make a donation, please write to Project Mexico, 4949 Alton Parkway, Irvine, CA 92714 or call (714) 559-5838. ✠

Editor's note: Please be generous in support of this project, headed by Greg and Margaret Yova. Greg is the son of Deacon Paul and Mrs. Silvia Yova of Presentation of our Lord Church, Akron, Ohio.

A VISIT TO THE HOLY LAND

By Alexandru Nemoianu

In the second half of August 1993, I had the special privilege and joy to be in the Holy Land. Most of my almost three weeks stay I spent visiting the monuments of Jerusalem and trying to better understand the city's atmosphere and unique character. In the meantime I made a few side trips to see the country and some of the places that have special meaning for all people. I visited Qumran and the surrounding area, where the Dead Sea scrolls were discovered, Massada, Capernaum, Caesarea, Caesarea Philippi (*known in antiquity also as Panaeum and today as Banyas*), Lake of Galilee, Tiberiada, Bethlehem and Nazareth.

To visit the Holy Land is not a mere tourist experience but a spiritual journey. Ideas and frustrations had to be overcome and, one way or another, put in a more correct focus.

The Holy Land is a tiny piece of land, but it is full of history and of events that marked each individual that lived or, for that matter, will live. After visiting the Holy Land one can better understand, or at least can better grasp, the very mysterious and fascinating relation that exists between the macro-universe and the micro-universe, between the Divine plan and the immediate existence of each individual.

In the Holy Land the distances between places are small, and still between them events happened that changed history for ever. The buildings are modest and still in them lived those who are without equal! It is overwhelming to follow some of the routes on which God revealed himself to the World.

The journey from Caesarea Philippi (*where it was given to St. Peter to say "You are the Christ the Son of the Living God!"*) to Jerusalem could be compared in more than one way with the march of a triumphant army. An army that encountered a stubborn and cunning adversary who was utterly crushed; an army that set us free if we will accept its standards. Following the Jordan Valley the road comes to the Mountain of the Beatitudes, descends to Capernaum and then for awhile crosses the scorching desert of Samaria. After that the road starts to climb toward Jerusalem. One has to come on top of the Mountain of Olives, has to rest in the Garden of Gethsemane, has to cross the Gedron Valley, and in front of him will be the mighty walls of Jerusalem dominated by the Temple Mountain. That was basically the road followed by our Lord when he entered Jerusalem on Palm Sunday, through the Golden Gate (*Porta Aurea*) that today is blocked. (*It is interesting to mention that the Jews still believe that through the gate the Messiah will enter and that, in order to avoid such an event, the*

ARFORA-MARTHA GAVRILA SCHOLARSHIP FOR WOMEN

In 1994, ARFORA looks forward to offer the **ARFORA-Martha Gavrila Scholarship** for the tenth year. The first scholarship was awarded at the 1985 ARFORA Congress held at St. Mary Church, Chicago, Illinois.

This scholarship is offered to women in post-graduate studies. The sum of \$1,000 is awarded annually to a selected student.

REQUIREMENTS:

1. The Applicant must be a communicant member of a parish of the Romanian Orthodox Episcopate of America;
2. She must be a graduate of a duly accredited university or college;
3. She must be accepted by a graduate school or a duly accredited university and specify her course of study;
4. Three letters of recommendation must be mailed sealed, directly to the attention of the Scholarship Committee at the below listed address: one from the parish priest, and two from individuals not related to the applicant, attesting to her character.
5. A 3 X 4 black on white glossy photograph must be included with the above specified information.
6. A formal letter projecting the applicant's plans, including personal goals, projected use of degree, church and community involvement, honors and awards, shall constitute formal application.

Completed application must be in the hands of the Committee by March 30, 1994.

Send request for application to:

**ARFORA-Martha Gavrila SCHOLARSHIP
PO BOX 309, GRASS LAKE MI 49240-0309**

Arabs blocked the gate and even put in front of it a cemetery. It would be so much more reasonable to accept that in truth the Messiah already entered into Jerusalem through that gate, that the gate fulfilled its reason to exist.)

In Jerusalem each stone, from the house of St. Anna to the pavement of the Via Dolorosa, from the ruins of the Temple to the glorious church of the Holy Sepulchre, witness and confess the good tidings given to the world two thousand years ago. To see those places is a special joy but also a severe warning about our responsibility toward ourselves and our fellow man. ✽

FIVE GENERATIONS GATHER TO CELEBRATE 100TH BIRTHDAY

Grandma Agrapina was the guest of honor at a family reunion held by the Gaber family at the Romanian Cultural Camp at Carlisle, Ontario, just outside of Hamilton in July. Her upcoming 100th birthday was the reason for this gathering of approximately 125 offspring and relatives of Agrapina and Alexei Gaber.

Agrapina Burla was born in Vuloca, Bucovina, in 1893. In 1900, her parents Ilie and Zamfira, brother Nicolae and sister Eugenia, together with seven other families from the same village, dared to cross the great ocean to America. Those who had crossed before them wrote back that the land was so vast that it would take years to measure it all. Consequently, this small group of immigrants homesteaded in the western Manitoba wilderness where pioneer life was an endless series of hardships and backbreaking toil. With her marriage to Alexie Gaber in 1908, the young couple now undertook the typical pioneer activities of clearing and breaking the land to grow grain crops, supplementing their meager income with raising livestock and harvesting the tall poplar forest. Much of their life was centered around raising ten children: Mabel, Peter, Dora, Anne, George, Mary, James, John, Margaret and Gerald. Here the local St. Elijah Orthodox Church played a very significant role.

During July, the couples' living legacy - her children, 38 grandchildren and dozens of great and even great-great grandchildren paid homage to Agrapina and renewed family relationships.

Alex died 25 years ago, but Agrapina is still going strong, telling stories, knitting afghans and holding court at her daughter Mary's home at Niagara-On-The-Lake where she has lived since she moved from Inglis, Manitoba in 1990.

Originally, the Ontario segment of the family planned a smaller gathering, but when family members from the west got wind of it, the birthday party plans soon expanded into a full-blown family reunion. The weekend featured soccer, softball, swimming, and a dance with a live band, among other activities which significantly included a Divine Liturgy at the chapel officiated by Fr. Nicolai Zelea.

In a lifetime that has spanned the ox cart to space travel, this gentle, pious girl from Vuloca has gained the respect and admiration of all who have come into contact with her. All her family, along with her countless friends, wish "Grandma" Agrapina "Multi ani Traiasca!" ❀

HERITAGE CENTER EXPANDED

The Heritage Center is well known to the "Vatra" visitors. Founded to preserve the historical documents regarding the evolution of the Romanian-American community and to research and to present the contribution of this group to America, the Center has emerged as an important institution of our community. It is also well known that the Center was built with the support of numerous Romanian-American institutions and individuals. In the meantime the Center is, in the first place, the creation of Archbishop Valerian D. Trifa who conceived it, guided it and saw to it to continue in the future. In recognition of this fact, in July 1988, the Center was rededicated to the memory of Archbishop Valerian. A few years later the General Assembly of the Center's voting members decided to build a special room dedicated to the presentation of the activity of Archbishop Valerian.

In July 1991, the ground of the future construction was blessed by Metropolitan Theodosius and Bishop Nathaniel, and the ground breaking ceremony immediately followed.

After a few years of efforts to secure funds and to find an architect, the construction program commenced in June 1993.

The initial idea of building a memorial room dedicated to the memory of Archbishop Valerian was further developed to include the expansion of the entire Center.

At this time the building project is almost completed and we hope that our friends and supporters, all those who appreciate what Archbishop Valerian did for all of us, will help us to cover the sizable cost of this worthy project.

The memorial room will display objects and memorabilia about Archbishop Valerian's 33 year long pastorate, his life's work, the churches blessed, the books printed, and many other aspects. The room will present and perpetuate the memory of the achievements of the most remarkable personality of the Romanian-American group. A basement was built underneath the memorial room expanding the Center's archival space by one-fifth.

A new bedroom, a workroom and an additional multipurpose room (for meetings, study, research, consultations and office) were also constructed. One of the new additions will be dedicated in honor of Mrs. Rucsanda Sarbu de Bota, an outstanding supporter and benefactor of the Center, a true "guardian angel" of the Center.

The building program was made possible through donations and contributions, most notably those of Mrs. Rucsanda Sarbu de Bota and Mr. Stelian Stanicel. We hope that the Center's efforts will be supported by many members of our community. We need your help and support in order to adequately complete the building project, decorate the memorial room and furnish the new offices. ❀

Alexandru Nemoianu
Secretary/Archivist

PRAY FOR A FREE ROMANIA AND WORLD PEACE

SOLIA NOVEMBER 1993

WORLD CHURCH NEWS

Playing It Up for Christmas

ENGLEWOOD, NJ — Every Christmas season church school teachers face up the challenge of presenting the Nativity story in a fresh and appealing approach. To assist them, the Antiochian Archdiocese has produced a book containing five Christmas plays for children ages 8-12. You may order your copy from: Antiochian Archdiocese, 358 Mountain Rd., Englewood, NJ 07631 (\$9.00 including postage).

Orthodox Christian Youth Workers Conference

LIGONEER, PA — The Antiochian Village in Ligonier, Pennsylvania, will host the Orthodox Youth Workers Conference, January 20-23, 1993. Sponsored by the Youth Ministry Departments of the Antiochian, Greek and OCA Jurisdictions, the program will feature Les Christie, an internationally known author, lecturer and youth worker for over 25 years, and other known personalities of the field. The participants will be trained to understand changes in today's youth and families, communication with youth, motivation techniques, team building and other fresh outlooks to youth ministry. Registration — Send check of \$185.00 (US) to: Department of Youth and Parish Ministries, P.O. Box 2598, Westwood, MA 02090-2598.

Syndesmos — 40th Anniversary

The World Fellowship of Orthodox Youth, SYNDESMOS, is observing its 40th Anniversary of existence. Established in Paris, France, in 1954, by founders which included Father John Meyendorff and Father Alexander Schmemmann, the organization celebrated the event in Paris, August 21-28. Here, in North America, the organization rallies 10 member movements and theological schools. Currently the North American branch is working on a "National Orthodox Campus Fellowship Directory" and a "Yellow Pages" Directory of Orthodox Youth Resources. A large SYNDESMOS 5th International Festival is scheduled for 1994. The event is supposed to gather youth from 74 movements in 32 countries. (The Church Messenger, Sept. 26, 1993)

Constantinople, Jerusalem Patriarchates in Dispute

OPS — A recent meeting of the Major and Superior Synod called by Ecumenical Patriarch Bartholomew I examined, according to the minutes of the Synod, "the unparalleled actions of Patriarch Diodoros of Jerusalem in recent years." The head of the Jerusalem Patriarchate is accused of having undertaken a "series of uncanonical actions," such as: "intrusion into an alien diocese," nomination of two bishops in Australia, intrusions in America and Africa, cooperation with "schismatic and heretic" Orthodox groups, "contempt ... toward the Ecumenical Patriarchate" and "faction and agitation" against Orthodox unity. The Synod, which gathered representatives from the local Orthodox Church of Greek origin as well as Patriarch Parthenios of Alexandria and 28 hierarchs from the entire world, "unanimously considered worthy of deposition both the primate and chief worker of this illegitimate and uncanonical ecclesiastical activity, Patriarch Diodoros of Jerusalem, and

equally his two collaborators in this matter, Archbishops Timothy of Lydda and Hesychios of Capitolias." However, to avoid a more serious schism in the Church, the sentence of Patriarch Diodoros is suspended until the end of this year, to give him time to "abandon his destructive activity." Meanwhile, all forms of communion with the Patriarch of Jerusalem are suspended. There is hope that this situation will soon be resolved. Patriarch Diodoros has allegedly stated in a recent interview: "all difficulties can be overcome through the guidance of the Holy Spirit." (Ukrainian Orthodox Word)

Orthodox Church of Estonia

During his summer visit to Sweden, Ecumenical Patriarch Bartholomew I met with the Holy Synod of the Estonian Orthodox Church in Exile. The talks revolved around their "demand for full autonomy from the Moscow Patriarchate." Although there was no immediate decision made, there are hopes that one will be reached soon. The Synod of the Estonian Orthodox Church went into exile following the annexation of the Baltic States in 1940. After the collapse of the Soviet Union, the Estonian civil authorities recognized the pre-war status of their Church as the only acceptable solution. Parishes are now split between the Moscow Patriarchate and the Estonian Church. (UOW)

Orthodox Indonesian Missionary Visits USA

CLEVELAND — Five years ago, there was not one single Orthodox Christian in Indonesia — a country that totals 180 million Muslims. Since 1988, when Archimandrite Daniel Byantoro, a convert to Orthodoxy, chose to return to his country to spread the Apostolic Faith, the Orthodox community there grew to 300 souls. Now, Father Daniel, sponsored by the Mission Center, is visiting the USA, lecturing and collecting for the building of a new church, the mission and Christian education of his four parishes. On October 9, the 28 Orthodox parishes in Cleveland rallied in a Mission walk to raise \$15,000 for the Church in Indonesia. The visiting missionary also spoke at several local parishes in Cleveland. **Donations should be sent to: BAMBANG DWI BYANTORO, BANK NIAGA, P.R. TABUNGAN BUNGA HARIAN, NO. REK.: 2118231111, JL SLAMET RIYADI, 8, SOLO CENTRAL JAVA, INDONESIA.**

Church News from Romania

BUCHAREST — Archbishop George Carrey of Canterbury visited the Romanian Orthodox Church and especially the monasteries of Moldova and Transylvania, beginning September 6. — The Holy Synod of Romania approved the establishment of the diocese of Baragan, whose residence will be either in the cities of Slobozia or Calarasi (Luceafarul, Sept., 1993). — 1517 A.D. is the last date when an ecumenical patriarch participated in the consecration of a monastery in Romania, namely, Curtea de Arges. This year, on the Feast of the Dormition of Mother of God, His Holiness Bartholomew I blessed the Sambata Monastery. ✱

Compiled by Rev. Fr. Remus Grama

PARISH BULLETIN NOTES

Calgary, AB. St. Mary. Our congratulations to Dr. Ion Adamache who was presented with the C.I.M. Fellowship award in recognition of his outstanding contributions for the mining, metallurgical and petroleum industries.

Southfield, MI. St. George Cathedral. Congratulations to Timothy Copacia who was named executive vice president, director of account services, Chrysler, for Ross Roy Communications, Inc. ... We are collecting canned goods and other non-perishable items for the needy ... Fr. Laurence joined Bishop NATHANIEL at the Triennial Church Assembly of the Serbian Orthodox Church held at St. Lazarus Cathedral, Detroit ... he also attended the inauguration of the Bicentennial of Orthodoxy in North America, held in Chicago ... We hosted the monthly meeting of the Orthodox Christian Women of Michigan, at which Ps. Anita Lazar was the guest speaker.

Falls Church, VA. St. Mary. At our successful annual picnic, basketball was the game. Our guest was Gheorghe Muresan, the 7'8" Washington Bullets player who participated in a hard-fought game with our members ... Our chapel was newly carpeted and painted ... We are continuing our ongoing support for the Bailey's Crossroads Shelter and the Our Daily Bread program ... Congratulations to 8th grader Chris Kozemchak who received a cum laude award on the National Latin Exam for 1993.

Ellwood City, PA. St. Elias. A Thanksgiving Prayer Service was offered for the beginning of the school year. Our new Religious Education program offers both an adult Bible Study class as well as the children's Church School.

Youngstown, OH. Holy Trinity. Fr. Bleahu is the newly-elected secretary of the Eastern Orthodox Clergy Association. They are active in the hospital chaplaincy program ... We thank the donors

and the workers who installed the ramp at our back entrance ... Our 87th Anniversary Dinner was well-attended ... Our bookstore has several new items: wooden pens, decorated wooden eggs, and Christmas note cards.

Warren, OH. Holy Resurrection. Our Adult Bible Class is studying the Parables of Our Lord ... Our Book Store has copies of **The Orthodox Study Bible** which was recently published and is widely acclaimed ... Our Church School students held a successful Bake Sale.

Dearborn Hgts., MI. Sts. Peter & Paul. A "Food Shelf" is maintained by the parishioners as a special way of feeding the hungry ... We hosted the monthly meeting of the Orthodox Clergy Association ... Our Church School this year is serving 73 students ... For our 64th Anniversary, we had a Memorial Service following the Divine Liturgy, a festive dinner, then an orchestra for dancing.

Bridgeport, CT. St. Dimitrie. Our Annual Festival was a great success ... With gratitude, we had a Festival Victory Celebration dinner for all the dedicated workers ... Our Tonna Center has been beautifully renovated; also, air conditioning was added ... Our church front doors which had been vandalized are now cleaned, repaired, and painted.

Cleveland, OH. St. Mary. The Ladies Auxiliary offered a delicious luncheon when the Deanery clergy met at our parish ... Our Episcopate Dinner was a real celebration this year as several speakers talked about the history of the Episcopate and its current needs. The proceeds of \$1,700.00 will be forwarded ... The Council of Orthodox Clergy sponsored an Inter-Orthodox Missionary service and lecture at our church.

Merrillville, IN. Descent Holy Ghost. Our Ladies Auxiliary was pleased to host the National ARFORA Fall Board meeting. Following the meeting, Great Vespers was served, and it ushered in our 85th Anniversary weekend. The next day, Sunday, was the Hierarchical Divine Liturgy followed by our festive banquet, then orchestra music for dancing. We were pleased to

have Bishop NATHANIEL in attendance ... The stage area in our parish hall has been renovated.

Chicago, IL. St. Mary. We had a great time at our 5th Annual Romanian Festival. There were contests in sports, Romanian folk dancing, Romanian costumes, and the election of "Miss Romanasul." A family style dinner was served, and there was musical entertainment and dancing to two orchestras ... Our Senior Citizens group is collecting food for a local Food Pantry.

St. Paul, MN. St. Mary. Our 80th anniversary celebration was a great success. We welcomed Bishop NATHANIEL as the main celebrant of our religious services and thank him for his many blessings and words of encouragement ... We also welcomed V. Rev. Fr. Richard Grabowski, our former parish priest, who was pleased to visit us again and help us celebrate.

Fairlawn, OH. Presentation of Our Lord. Our annual church Hayride was loads of fun ... The Fellowship of St. Simeon enjoyed their delicious Clam-bake ... The AK-ROY Brunch was a great success. Proceeds are earmarked for the Camp Vatra Bed Fund.

Hermitage, PA. Holy Cross. The Church School children are conducting their annual collection of paper goods and cleaning supplies for the Transfiguration Monastery ... Our AROY and our Parents Association took part in the CROP Walk to raise money for the poor and hungry ... Our church parlors have been renovated, and we now have two more classrooms, a storage room, and a restroom.

Chicago, IL. Holy Nativity. We had a well-attended 54th Anniversary celebration ... Divine Liturgy was followed by a Festive Banquet ... We have an official Proclamation from Richard M. Daley, the Mayor of Chicago, recognizing the Bicentennial of Orthodox Christianity in North America.

St. Louis, MO. St. Thomas. Sessions in adult education will be held every other Saturday evening after Vespers. ✽

Compiled by Florence Sirb

PRAY FOR A FREE ROMANIA AND WORLD PEACE

SOLIA NOVEMBER 1993

CHURCH CALENDAR — NOVEMBER

November 1. Sts. Cosmas & Damian

Sts. Cosmas & Damian were brothers, born of a Christian mother and pagan father in Asia and raised by their mother in the Christian faith. They served Christ as unmercenary physicians who healed the sick in the name of Jesus Christ without accepting any payment for their medical services. They are great intercessors for the sick throughout the world to our day.

November 8. The Holy Archangels Michael & Gabriel & All the Heavenly Powers

We commemorate the holy leaders of the Heavenly Host, the Archangels Michael & Gabriel and the rest of the nine ranks of angels: the six-winged Seraphim, the many-eyed Cherubim, godly Thrones, Dominions, Virtues, Powers, Principalities, Archangels and Angels. The Archangel Michael is the leader of all the angels, the guardian of the Orthodox faith, and fighter against heresy, who led the triumphant angels on the side of God against Lucifer (Satan) and those angels who joined with him in his revolt against God. The Archangel Gabriel is the messenger of the mysteries of God, especially of the Incarnation of Christ. The angels live together in perfect harmony and love, subject to the will of God. We as Christians are called to imitate them, to follow their example and to heed their counsels, as they intercede for us and guide us and serve us in obedience to the Divine Will out of their love for God. Each one of us has a guardian angel given to us at holy baptism to guide us, to whom we should pray for help daily and especially in times of temptation or trouble.

November 13. St. John Chrysostom, Patriarch of Constantinople

St. John Chrysostom was a great preacher (for which he was called "the golden mouthed"), a teacher and a defender of the faith. He was charitable, filled with missionary zeal, and a learned interpreter of the Gospel of Christ. His Gospel homilies are widely read today, and the Liturgy we use most of the year was compiled by him. Kind and gentle to the poor and helpless, he was fearless in denouncing heresy and the abuse of power, for which he was exiled and mistreated and under which conditions he died with the words "Glory be to God for all things" on his lips.

November 14. The Apostle Philip

The Apostle Philip preached the Gospel in Asia and in Greece. He healed the sick and converted many pagans to the faith. He preached in Hierapolis with St. John the Theologian, the Apostle Bartholomew and his sister Mariamne, where he killed a poisonous snake the pagans worshipped as a god. For this and for preaching the Gospel, he suffered a martyr's death by being crucified upside-down on a tree.

November 15. St. Paisie (Velichkovski) of Neamts

St. Paisie of Neamts, the 18th Century renewer of hesychast monasticism in the Romanian and Slavic lands, was born in Ukraine, but at an early age became an adopted son of the Romanian Church. He was drawn to monasticism from his earliest years. As a youth, while studying at the Kievan Academy, he heard the liturgy served in Romanian and was filled with love for the Romanian language and its people and was stirred to become a monk in a foreign land. Having heard that monasticism was flourishing more in Romania than in his own land, he entered a monastery in Moldavia where he experienced the monastic services celebrated according to the rule of Mt. Athos. After acquiring spiritual wisdom, prayer, piece of mind and a mastery of the Romanian language, at 24 years of age he went to Mt. Athos in search of a spiritual guide. Unable to find such a guide, he lived at first as a hermit and then began to accept other Romanian brothers so as to form a community. Soon Slavs began to join his community, he was ordained a priest and the community grew to such an extent that the size of the community and financial difficulties forced them to move first to St. Elias Skete, then to Romania to the Monasteries of Dragomirna, Secu and finally Neamts. With each move, disciples

were left in each of the monasteries to continue the monastic life there. Beginning on Mt. Athos, St. Paisie established his communities based on absolute poverty and unconditional obedience to an elder. He assembled his monks to hear the writings of the Holy Fathers with discussions and exhortations in Romanian and Russian. His monasteries became centers of hesychastic life, where the writings of the Holy Fathers on Prayer of the Heart (the Jesus Prayer: Lord Jesus Christ, Son of God, have mercy on me a sinner) were edited and translated into Romanian and Slavonic. St. Paisie's spiritual influence on future generations has been great, his disciples and their spiritual children to this day becoming spirit-filled abbots and bishops throughout Romania, the Slavic lands and the Holy Mountain of Athos. In Romania, his disciples, especially Starets George and St. Calinicus of Cernica Monastery, instituted a new monastic system based on St. Paisie's hesychastic principles, yet limiting the number of monastics to one hundred plus one. In Russia, his disciples founded and renewed large monasteries based on hesychasm and eldership, in particular Optina Monastery which became the spiritual center of Russia in the nineteenth century.

November 16. The Apostle and Evangelist Matthew

St. Matthew was a tax collector, who, when our Lord said to him "follow me," immediately left all and followed Him. He preached to the Parthians, the Medes and the Ethiopians and wrote the Gospel which bears his name.

November 21. The Entry of the Theotokos into the Temple

At the age of three, the Virgin Mary was brought by her parents Joachim and Anna from Nazareth to Jerusalem to be given to the service of God as was their promise. She was led into the temple by virgins carrying lighted candles, accompanied by her parents. She ran to the top of the steps on her own, where the high priest Zachariah, the father of St. John the Baptist, took her by the hand and led her into the holy of holies where only the high priest was permitted to go once a year to make sacrifice for the sins of the people. Her parents left her in the temple and went home, where she remained serving God until the time came for the prophecies to be fulfilled regarding the virgin birth, the Incarnation of Christ and the beginning of the salvation of the human race.

November 24. The Holy Martyr St. Catherine

St. Catherine was the daughter of a king and beautiful, gifted and wise. She was brought to Christ and given a ring from the Lord Himself as a sign of her betrothal to Him. When ordered by the Emperor Maxentius to sacrifice to idols, she refused. The Emperor ordered the fifty wisest men of the Empire to refute her faith, but she brought them to Christ and they were all burned alive at his command. In prison, she converted the general of the prison, two hundred of his men, and the Empress to the faith, for which they were all martyred for Christ. She was tortured on a wheel and then beheaded. Her relics rest to this day on Mt. Sinai in the monastery named after her, where they continue to work miracles.

November 30. The Holy Apostle St. Andrew the First-Called

St. Andrew, the brother of the Apostle Peter, was the first of the Apostles to be called by our Lord to spread the Gospel. At first a disciple of St. John the Baptist, he left his teacher and followed Christ and brought his brother Peter to the Lord. It fell to his lot to preach the Gospel in Byzantium and Thrace, along the Danube, in the lands on the shores of the Black Sea (including modern-day Romania), and in Greece. He brought many to the faith, including the wife and brother of the imperial governor, for which he was tortured and then crucified on a cross in the shape of an X. He taught the Christians from the cross until he gave his soul into the hands of his Lord.

[Adapted by Hieromonk Gabriel from: Bishop Nikolai Velimirovic, *Prologue From Ochrid* (Birmingham, England: Lazarica Press, 1986) and for St. Paisie from: Bishop Seraphim Joanta, *Romania: Its Hesychast Tradition and Culture* (Wildwood, CA: St. Xenia Skete, 1992)] *

FATHER DUMITRU STANILOAE FALLS ASLEEP IN THE LORD

Father Dumitru Staniloae, 89, thought to be one of the leading theologians and thinkers of Christianity, a dogmatist and historian of the Orthodox Church, and world-wide known author, member of the Romanian Academy and professor of theology, fell asleep in the Lord, Tuesday, October 5, 1993, in Bucharest, Romania.

Born on November 16, 1903, in Vladeni, Romania, he graduated from the prestigious "Andrei Saguna" high school in Brasov (1914-22) and then the Theological Seminary of Cernauti (1923-27) where he also earned his doctorate, in 1928. Then he was sent by Metropolitan Nicolae Balan to perfect his studies in dogmatics and church history in Athens (1927-28), Munich and Berlin (1928-29). He also did research in Paris and Belgrade.

Between 1929-1946 he taught Apologetics, Pastoral Theology and Greek, and after 1934, Dogmatic Theology, at the Andrei Saguna Theological Academy in Sibiu. Ordained a deacon in 1931, and priest in 1932, Father Dumitru also served his Church in administrative capacities, such as chancellor of the Sibiu Archdiocese, Metropolitan Assembly member and editor of the "Telegraful Roman" (1934-1945). In 1945, as a member of the "Burning Bush" spiritual movement, he was imprisoned by the Communists and suffered, witnessing for the Lord with joy, like many of his friends, lay people and clergy. Since 1947, he taught Mystical Theology and Ascetics, and later Symbolic and Dogmatic Theology until 1973, when he retired. Even after his retirement, he remained active as a consultant professor for doctoral studies and a most prolific author.

Father Dumitru Staniloae traveled and lectured extensively in Germany, Greece, Egypt, Italy and Vatican, Athens, Thessalonika, Paris, Strassbourg, Bonn, Heidelberg, Tübingen, Freiburg, Geneva, Oxford, Bussey, Switzerland, USA – where he also toured many of our Episcopate's parishes in the early 1980s – participating in countless ecumenical consultations.

His activity has been recognized with many titles and awards, such as: "doctor Honoris Causa" of the University of Thessalonika (1976), of the "St. Serge" Seminary in Paris (1981), of the Theological Seminary in Belgrade (1982); the "Dr. Leopold Lucas" award of the Evangelical Church in Tübingen, the "cross of St. Augustin of Canterbury" (1981) and many others.

Father Dumitru, a theologian but also a man who lived his faith and who shaped the spirituality of many generations of priests in Romania and abroad, left many outstanding works of theology, published and in manuscript. Among the most known are **The Life and Activity of Patriarch Dosophteios of Jerusalem and his liaisons with the Romanian Provinces**, Cernauti, 1929 (doctoral thesis); **Catholicism after the War**, Sibiu,

1933; **Uniatism in Transylvania, an attempt to dismember the Romanian people**, Bucharest, 1973; **The Life and Teaching of St. Gregory Palamas**, Sibiu, 1938; **Jesus Christ and the Restoration of Man**, Sibiu, 1943; **A Manual of Dogmatic and Symbolic Theology** (editorial team), Bucharest, 1958; **Orthodox Dogmatic Theology**, 3 vol., Bucharest, 1979 (a paramount of theological thinking not yet published in English); **Moral Theology**, vol. III, Bucharest, 1981; **Spirituality and Communion in Orthodox Theology**, Craiova, 1986; **The Evangelic Image of Jesus Christ**, Sibiu, 1991.

If his activity as a writer is truly impressive, his record as a translator from Greek to Romanian is also most remarkable. Thus, he gave the Romanian faithful the **Philocalia**, in 12 volumes; H. Andrusos – **The Dogmatics of the Orthodox Church**; translation of the Holy Fathers: Gregory of Nyssa, St. Maximos the Confessor and many others.

Most of his works have been translated in other languages. Among them, most known are: **Prayer, Freedom and Sanctification**, Athens; **Dieu est Amour**, Geneva, 1980; **Friere de Jesus et experience de Saint Esprit**, Paris 1981; **Dumitru Staniloae - Oseas Comprendre que je t'aime**, Paris, 1983; **Orthodoxe Dogmatik** - Übersetzt von Hermann Pitters, 1985. Here, in America, his **Dogmatic Theology**, translated by Fr. Ion Ionita, still awaits to be published, while **Theology and the Church**, New York, 1980, released by St. Vladimir's Seminary Press, made him familiar to English-speaking readers.

Besides these books that have enriched Orthodox theology, he published thousands of articles and studies in Romanian Theological quarterly reviews of the Church of Romania and abroad. The abundant fruits of his hard labor portray him as a man of his century, in search of the answers to the most ardent questions the human mind could raise. They are all waiting for future diligent translators and editors to put them to the service of the Church and make them accessible to the upcoming generations.

Father Dumitru returns to his Creator for whom he burnt like a tireless vigil candle his entire life, a short time after his beloved preteasa was transferred to the eternal mansions. He leaves behind him, besides the thousands of disciples who pray for him, one daughter, who currently resides in Germany.

The clergy and faithful of the Romanian Orthodox Episcopate of America, thank the Almighty Lord for the gift of having seeped from the fountain of wisdom and faith of their spiritual Father Dumitru Staniloae, and, in one mind and one heart pray today: "Among the saints, O, Lord, rest the soul of your servant, where there is no grief nor sighing but life everlasting." ✽

Rev. Fr. Remus Grama

GROUNDBREAKING FOR NEW PARISH HOUSE - MIRAMAR, FLORIDA

Recently, Fr. Dumitru Sasu blessed the ground at the site where the new parish house of Holy Trinity Church, Miramar, is to be built. To the right of Fr. Sasu is Fr. Romulus Radu, and in the center, breaking ground with Fr. Sasu is Mrs. Rucsanda Sarbu De Bota, the generous benefactress of the project.

CORRECTION

The following donations, made in June 1992, were mistakenly omitted from the monthly financial report printed in **SOLIA**. We apologize for the error and gratefully acknowledge these generous contributions to help the orphans in Romania.

Nicolae Popescu, of Fairfield, Connecticut, donated \$1,000.00 in memory of his mother Kiratsa Popescu, to **Help for Romania**.

Florica Tonna, of Worcester, Massachusetts, donated \$1,000.00 in memory of her mother Kiratsa Popescu, to **Help for Romania**. *

ENTRANCE *continued from page 3*

And, in this way, the feast reminds us of the important spiritual fact that those things which are held in secrecy become a part of us. This is why it is so important to flourish the good in secrecy, so that our Heavenly Father who sees in secret will reward.

Too many times we want the world to know of any bit of good that we do. We want to sound the trumpet, and announce to the world. The Sunday bulletin must have every donation accurately noted, plaques on the iconostasis must be visible in our churches, names of donors for this and that must be called out in the Great Entrance. All this is not for the glory of God, but for the glory of the donor. How sad that we lose the spiritual energy afforded by good deeds done in secrecy. To this our Lord Jesus says: "but when you do a charitable deed do not let your left hand know what your right hand is doing, that your charitable deed may be in secret; and your Father who sees in secret will himself reward you openly." (Matt. 6:3-4).

3) "... she who alone among women is pure and blessed is offered in the temple." (Stichera at Great

Vespers)

Whether it is the flour for the prosfora, the wine for the Holy Liturgy, the candles, the materials for the holy vestments; we must always offer the best to God. The spiritual reason that we wear our best clothes during the Sundays and feasts is the idea that we offer the best to God. The Most Pure Mother is the best of our human race, and in this feast she is offered to God. From this we must learn to offer the best to God. We should offer the first-fruits of our time, some minutes in the morning spent in prayer and thanksgiving. We should offer the first-fruits of our time talent and money for the work of the Church, not the left-overs, not the money that remains after we have satisfied our need for entertainment and rich meals. From the first-fruits of our labor and from the best we make our offering to God.

4) **The offering that is sacrificial leads us to a deeper experience of the presence of God.** St. Gregory Palamas in his homily on this feast says that it was through this experience of the All-holy Mother of God that she learned pure prayer. "... the most holy Virgin, who remained in the Holy of Holies and learned from the Holy Scriptures about the human race perishing from its disobedience, was filled with great mercy and undertook a mental prayer to God for the speedy forgiveness and salvation of the human race ... and searching for a means of healing it and ministering to it which would be equal to such suffering, she found it necessary to address God immediately with her whole mind assuming a prayer for us in order to compel the One who cannot be compelled and to lead him to us ..."

If is also through the total offering of all of life to our All-merciful God, that we learn to pray with fewer distractions; and, it is this gift of prayer that protects and empowers us to live that life which is rich and abundant.

Finally, the simple importance of sacrifice and offering might be demonstrated through the story of a Protestant preacher who in the depression of the 1930's visited a country prayer house with his family. There was an offering-box and the preacher had a fifty-cent piece in his pocket, and he deposited it into the box. At the conclusion of the preaching, the president of the congregation came up to the preacher and proudly announced that it was the custom among them to give the entire offering to the preacher. When the box was opened, the fifty-cent piece was the total of the day's offering. The son of the preacher said, "see Dad, if you would have given more, you would have received more." This is the experience of the saints, the more the sacrifice the more we receive.

The Mother of God teaches us in this feast the necessity of offering and sacrifice. It was through her self-offering that a process of purification was continued which rendered her competent to bear Jesus Christ the Only-begotten Son of God. She gave everything and she received a universe within her. Through her prayers may we be brought to that freedom of life that enables us to make an offering that is acceptable and well-pleasing to God. Most-holy Birthgiver of God save us! *

PARISH REGISTER

BAPTISMS

- Aidarus, Amina Hussein**, daughter of Hussein & Florentina Aidarus, Huntingdon Valley, PA. Descent Holy Ghost, Elkins Park, PA. Godparents: Dr. Nicolai & Lidia Lovin.
- Bujduveanu, Alexander Thanase**, son of Traian & Alexandra Bujduveanu, Fort Lauderdale, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparent: Tanase Bujduveanu.
- Filip, Jennifer Nicole**, daughter of Gino & Marieta Filip, Bornaby, BC. Holy Trinity, Vancouver, BC. Godparents: Constantin & Gabriela Hrizea.
- Herman, Dennys**, son of Traian & Silvia Herman, Vancouver, BC. Holy Trinity, Vancouver, BC. Godparents: Vitorio & Cristiana Stana.
- Iancu, Alexandru**, son of Iosif & Rodica Iancu, Brooklyn, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: John & Dorina Bakos.
- Ionescu, Elizabeth Gloria**, daughter of Cora & Gruia Ionescu, Pompano Beach, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparent: Mihaela Negoita.
- Ivan, David**, son of Viorel & Emilia Ivan, Miami, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparent: Aurelia Simoca.
- Michael, Maria Antonia Adela**, daughter of Vasile & Viorica Michael, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Cornel & Maria Tudor.
- Negru, Daniel**, son of Radu & Niculina Negru, Erie, PA. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: Scumpina Marasescu & Radu Ureche.
- Sleeva, Terri**, daughter of George & Mary Shlakoff, Kamsac, SK. St. George, Regina, SK. Godparent: Kay Banda.
- Varasteanu, Eugen**, son of Eugen & Raluca P. Varasteanu, Hallandale, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Victoria & Adrian Radulescu.

RECEIVED INTO THE CHURCH

- Bojin, Ana**, Hollywood, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Rev. Fr. Dumitru Sasu.
- Coffin, Betty Jean**, Strongsville, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Rev. Fr. Remus Grama.
- Coffin, Richard**, Strongsville, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Rev. Fr. Remus Grama.
- LaMarco, Anthony Daniel**, Brooklyn, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Rev. Fr. Remus Grama.
- Strumlak, Mary Rita**, Philadelphia, PA. Descent Holy Ghost, Elkins Park, PA. V. Rev. Fr. Mircea Marinescu.

MARRIAGES

- Anca, Marius and Mara Taran**, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Daniel & Ketty Anca.
- Chaffin, Ronald J. and Victoria M. Tirmonia**, Cincinnati, OH. St. George, Canton, OH. Godparents: Nick G. & Julie Sandru.
- Filip, Gino and Marieta Filipas**, Bornaby, BC. Holy Trinity, Vancouver, BC. Godparents: Constantin & Gabriela Hrizea.

- Huff, William E. and Judith R. Kozma**, Hermitage, FL. Holy Cross, Hermitage, PA. Godparent: Janet Tolci.
- Niculescu, Mihai and Simona Ionescu**, Hallandale, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Petre & Cristina Manu.
- Petrovitch, Peter R. and Elizabeth M. Gilk**, Bel Camp, MI. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Gus & Regi Petrovitch.
- Pickens, Shawn M. and Kathleen A. Maran**, Garden City, MI. Sts. Peter and Paul, Dearborn Hgts., MI. Godparents: Stanley & Dorothy Lazar.
- Pirvan, Eugen and Silvia A. Delgado**, USA Army, Itasca, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Moya & Maria Humberto.
- Popescu, Sorin and Monica O. Pestrea**, Atlanta, GA. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Honoriu & Lia Filimon.
- Shaman, Ramiz and Maureen L. Boldt**, Warren, MI. Descent Holy Ghost, Warren, MI. Godparents: Adil & Basim Shaman.
- Suteu, John and Lisa M. Schmidt**, Boca Raton, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Vasile & July Suteu.
- Swaynie, Robert L. and Ileana M. Popa**, Indianapolis, IN. Dormition Monastery, Rives Junction, MI. Godparents: Dinu & Manuela Cruga.
- Voicu, Marin and Mary R. Strumlak**, Philadelphia, PA. Descent Holy Ghost, Elkins Park, PA. Godparents: Man & Linda Condoi.

DECEASED

- Andry, Helen**, 85. St. George Cathedral, Southfield, MI.
- Barbu, Maria**, 77. Holy Trinity, Miramar, FL.
- Crucian, James C.**, 77. St. George Cathedral, Southfield, MI.
- Ciungar, Achim (James)**, 102. St. George, Canton, OH.
- Cozocar, Helen A.**, 83. St. George, Canton, OH.
- Fedoreal, Alexandrin E.**, 100. St. Mary, St. Paul, MN.
- Gorlick, Maria**, 92. St. Elias, Lennard, MB.
- Heprian, Mary**, 72. St. Mary, Cleveland, OH.
- Hlopina, Michael**, 70. St. John, Shell Valley, MB.
- Merlan, Stefan**, 77. Holy Trinity, Miramar, FL.
- Miller, Michael T.**, 95. St. George, Canton, OH.
- Milosan, Nick**, 73. St. George, Canton, OH.
- Popa, Florica T.**, 81. Holy Cross, Alexandria, VA.
- Posten, Donald J.**, 54. St. George, Regina, SK.
- Spetar, George**, 77. Holy Cross, Hermitage, PA.
- Stancioiu Stanley, Victoria**, 86. Holy Trinity, Miramar, FL.
- Stevens, Albert**, 78. Sts. Peter & Paul, Canora, SK.
- Stoi, Aurel Walter**, 85. St. George Cathedral, Southfield, MI.
- Timis, Ioan**, 74. Holy Trinity, Miramar, FL.
- Zetcovici, Valentina**, 85. Holy Nativity, Chicago, IL.

DECEMBER ISSUE DEADLINE
NOVEMBER 10

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

George R. Gavrilă, Southfield, MI	\$500.00
M/M John Lascue, Regina, SK	C.F. \$50.00
M/M Constantin Nan, Youngstown OH	\$50.00
M/M John Roscoe, Regina, SK	C.F. \$50.00
Mr. Ian Pac-Urar, Fairlawn, OH	\$50.00
Janie Brotherston, Dearborn, MI	\$25.00
Valentin Pascu, Schenectady, NY	\$25.00
Amfira Posteuca, Wilmette, IL	\$25.00

GENERAL DONATIONS

Anonymous	\$602.00
M/M Nicolai Fedorovici, Livonia, MI	\$10.00
M/M Viorel Nikodin, Farmington Hills, MI	\$10.00

MEMORIAMS

Olivia Dickerman, Ypsilanti, MI	\$200.00
<i>(I.M.O. Rick Dickerman)</i>	
Mr. & Mrs. Cornel Todeasa, Monroe, CT	\$50.00
<i>(I.M.O. John Folea, Anna Massen, Mabel Courtean)</i>	

EPISCOPATE (PARISH) SUNDAY

Holy Cross, Alexandria, VA	\$75.00
----------------------------------	---------

BISHOP'S (TRAVEL) VISITATION

St. Mary, St. Paul, MN	\$500.00
Holy Cross, Alexandria, VA	\$192.00

DORMITORY BED FUND

A.R.F.O.R.A.	\$450.00
St. Mary, St. Paul, MN	\$200.00

HELP FOR ROMANIA

Holy Resurrection, Warren, OH	\$630.00
<i>(proceeds Ross Family Memorial Dinner)</i>	
M/M Eli Tarziu, St. Paul, MN	\$100.00

MISSION FUND

Sts. Peter & Paul, Dearborn Hts., MI	\$300.00
Presentation of Our Lord, Akron, OH	\$200.00
D.C.A. Mission Dept.	\$207.50
<i>(Annual allocation)</i>	

ARFORA ALMANAC

November, 1993

Sisters, Ladies and Supporters of ARFORA

Both the Canadian day of thanksgiving and the American one reflect on the need to give thanks to God. Although we designate one special day for giving thanks, we should thank God daily for the bounty he has set before us. All of us should remember to give thanks through the stewardship we practice within our church, within our community and in the work situation.

One of the ways in which we practice stewardship is to share our good fortune. Most of us have our own parish church and the services of our priests weekly and at times of great spiritual need. We should try to help people who are not as fortunate as we are. Through the ARFORA's St. Paraschiva Project we contribute to the Mission Fund of the Episcopate. This fund provides assistance to parishes striving to establish their own church and support a priest for their own community. If your ladies auxiliary did not complete the St. Paraschiva Project in October, it is not too late to do it now. Send the collection, in its entirety, to Florence Churilla, the Treasurer of ARFORA. When all the Project money is in, all of it will be sent to the Episcopate Mission Fund. ARFORA's goal is to help this fund by sending at least \$3,000 a year. For your information, the Episcopate has eight missions throughout Canada and the United States.

ARFORA invites the ladies auxiliaries who are not already actively participating in ARFORA and in ARFORA projects to write me for more information about how ARFORA can help you in your work for your parish and for the whole Church. Until next time! ❀

(Dr.) Eleanor Bujea, President

SOLIA

September 14 - October 18, 1993

We gratefully acknowledge the following donations and subscriptions:

FRIENDS

\$100.00

M/M Joseph Ilcus, Vero Beach, FL
In loving memory of Mrs. Victoria Stanley

\$50.00

M/M Joseph Ilcus, Vero Beach, FL
In loving memory of Dr. John Stanley
Eva Gavala, North Hills, PA

I.M.O. parents George & Mary Iancu

\$20.00

M/M George Bursan, Cuyahoga Falls, OH
Christu Zdru, Fairfield, CT
I.M.O. daughter, Virginia

\$12.00

M/M Nick Coman, Pulaski, PA
Elizabeth Nastu, Bridgeport, CT
M/M George Rosca, Massillon, OH
M/M John Mercea, Grosse Pte. Woods, MI
M/M Donald Carson, Sterling Hts., MI
M/M Aurel Stoi, Warren, MI
Victor A. Rasco, Laguna Niguel, CA

M/M Norman Lantz, Cuyahoga Falls, OH

M/M Joseph Yanku, Norridge, IL
M/M John Bogdan, North Canton, OH

\$ 7.50

M/M Craciun Almajan, Sterling Hts., MI

SUBSCRIPTIONS

Mary Antonese, Redford, MI
George Boghici, Toronto, ON
Michael Sfat, Manitowoc, WI
M/M John Jonescu, Jr., Homosassa Springs, FL
Doina Lavoie-Gonci, Old Lyme, CT
Maria Zuza, Windsor, ON

MUTAREA CU PACE CĂTRE DOMNUL A PĂRINTELUI NOSTRU DUMITRU STĂNILOAE

Mulți ne vor osândi de necuvenită îndrăzneală, socotindu-l și numindu-l pe Păr. D. Stăniloae drept un mare și sfânt dascăl și părinte al Bisericii Ortodoxe. E greu de spus dacă își află loc în rânduala Sfinților Părinți din pricina celor ce le-a scris, sau dacă tocmai pentru că a trăit în Hristos și a ascultat porunca, cum spune Sf. Maxim Marturisorul, de a scrie, "nu gânduri șovăelnice, ci câte le-a voit Dumnezeu și câte dăruiește prin harul Său, pentru a produce vreun oarecare folos." Și într'adevăr, învățătura Păr. Dumitru, în care o îmbelșugată viețuire duhovnicească este neîntrerupt vădită prin transparența cugetării teologice, sau în care o neconținută adâncire teologică se extinde firesc din adâncul viețuirii sale duhovnicești, a fost deja nesăcătuit folositoare în ultima jumătate de veac și va continua să fie neîndoelnic folositoare în următoarele veacuri.

Părintele Dumitru s'a născut într'o răscruce a timpului, când o îndelungată criză duhovnicească, lăsase loc liber înțelepciunii din afară, să pună întrebări chinuitoare, tulburătoare și iscoditoare, pricinuite de lăuntrice neliniști, confuzii și rătăcirii, legate pe deoparte de noi și diferite condiții de viață, iar pe de alta, de neistovita dorință a omului de a se afla pe sine, de a-și găsi identitatea, de a ieși din vremelnicie, durere și moarte. Dar toate aceste filosofii, voindu-se omenești în semeția lor, aveau porțile gândirii închise Dumnezeului întrupat, care bătea cu răspunsurile Duhului Său, la toate frământările lor neputincioase.

Aceasta nu înseamnă însă că duhovnicia se stinsese cu totul. Ea continua să ardă, știută doar de puțini, prin mănăstiri, continua să răspândească dumnezeiasca lumină prin duhovnicii ei sporiti. O străveche ruptură între orășean și țaran, între "intelectual" și cel fără de carte, descumpănea două rândueli care nu mai aveau prea multe în comun. Și totuși numai în lumea satului, se mai păstrau limpezi, senine, umile și simple, însușirile duhovnicești ale smereniei, cuvioșiei, cumsecădeniei, blândeții sau sfielii, întipărite firii dintr'o neșovăelnică trăire liturgică a prezenței lui Dumnezeu. "Religiozitatea populară română," spunea Păr. Dumitru, "e profund legată de Liturghie, de Sfintele Taine și de diferitele ierurgii. Românul se hrănește din Liturghie, o cunoaște pe de rost. Duminica mai ales, e pentru el o zi plină de lumină spirituală pentru că e ziua Învierii. La sate toți se adună la biserică și aceasta îi apără de descumpăniri și conflicte" (1). Aceasta a fost prima formă de duhovnicie pe care Păr. Dumitru a cunoscut-o de copil, în satul Vlădeni, lângă Brașov, unde s'a născut, în 1903.

Ani mai târziu, va cunoaște atât la Facultatea de Teologie din Cernăuți cât și la alte facultăți asemănătoare, forma "tehnică" a duhovniciei, expresia ei profesorală, distantă, țeapănă și rece, unde adevărul oricât de bine ar fi fost păzit, nu putea răzbate în conștiința și viața

studenților, pentru că nu avea căldura, sensibilitatea mângâierea duhului. Tinerii învățau "meseria" de predicator și nicidecum destoinicia și osteneala mântuirii în Hristos din puterea Căruia să-i slujească lui Dumnezeu semenilor. "Modelele" acestor discipline teologice erau ortodoxe. Ele erau aduse din Apusul catolic și protestant; și odată cu rigoarea, sistematizarea și împărțirea metodice, s'au acoperit sub mărul gros al raționalizării tainele lui Dumnezeu, taina omului și a întregului univers. Adică tocmai ceea ce este mai prețios Ortodoxiei. Într'adevăr Ortodoxia este umbrelă de taină, vorbire de taină. Adevăr dar și în Duhul Adevărului, în care rațiunea este puternică nu pentru că este discursivă și logică, ci pentru că este în stare de jertfă. Profesori de seamă, ca Savva Mihăilescu, Ioan Coman, aveau desaga minții doldă de cunoștințe, informații, date, referințe, dar niciunul să nu aibă niciun îndemn duhovnicesc pentru mântuirea omului, pentru îndumnezeierea lui, pentru asemănarea omului cu Dumnezeu care l-a zidit după chipul Său. Tezele și doctorat ale tinerilor teologi și viitori preoți și dascăli ai sufletelor, tâlmăceau pe Bossuet, Malebranche și Augustin, în loc să-l regăsească pe Sf. Maxim Marturisorul, Sf. Grigorie Palama, Sf. Grigorie Sinaita, Sf. Isaac Sirul sau oricare alt Sfânt Părinte filocalic, la care să învețe pentru a învăța pe alții, calea și chipul de a trăi prin Dumnezeu în Dumnezeu.

Păr. D. Stăniloae nu s'a pierdut nici în desigurul filosofiei și nici nu s'a lăsat ispitit de sceliciul artificial al teologiei apusene. "Eu cred că Occidentul este imatur spiritual," spunea el, "are o prea mare și naivă încredere în ceea ce îi poate da știința, fiindcă n'a atins adâncimile spiritualitate și duhovnicie" (Sorin Dumitrescu: 7 dimensiuni cu Păr. Stăniloae, p. 99). În structurarea gândirii Păr. Dumitru, au fost la început câteva amprente, oarecum din afară și firești oricărui sârguitor al buchiilor, ca însă cu timpul fie că s'au șters cu totul, fie că au dobândit o adâncire proprie, datorită trăirii în duh a scrierilor Sfinților Părinți. Așa a fost Andruzos, pe care l-a avut profesor la facultatea de teologie de la Atena, pe care frecventat-o între terminarea facultății din Cernăuți (1922) și teza de doctorat (1928). De la el a învățat să dezvoce "prin intermediul unei gândiri raționale, conținutul formulelor dogmatice" (Interviu, p. 31). Dogmatica Andruzos (tradusă de Păr. Dumitru în 1930) a fost sâmbânță care a crescut în limpeziciunea, înălțimea și cuprinderea cugetării Păr. Stăniloae aproape 50 de ani, când a publicat, în 1978, "Teologia Dogmatică Ortodoxă" în 3 volume.

A doua destoinicie a cugetării, pentru a nu spune amprentă, pe care a păstrat-o aproape în tot ceea ce a scris, a fost răbdarea de a asculta la toate întrebările care înfruntau credința creștină, să le desprindă de răspunsuri pe care le încumetau necuvenit filosofii sau teologii protestanți și catolici și să le caute cuvenitul răspuns.

ntii Părinți. "Teologia și filosofia pe care le-am studiat inerețe," spunea Păr. Dumitru, "mi-au dat o sensibilitate abilă de a expune modul de a gândi și a trăi al rinților. Prin aceeași teologie și filosofie, am luat noștință de problemele cu care se confruntă credința stină de astăzi și la care am căutat răspunsul tot la rinți. Le-am găsit dar într-o formă adâncă și mai degrabă tuală decât într'una concretă și actualizată problemelor ecifice ale omului contemporan" (Interviu, p. 30). In eologia Dogmatică Ortodoxă," observă I.P.S.S. Daniel obotea, Păr. Dumitru "se referă constant la Sfinții rinți ai Bisericii, dar în același timp este foarte sensibil de problematica omului contemporan, la neliniștile la preocupările și aspirațiile lui legitime. In această te este un adevărat efort pentru un dialog cu lumea mtemporană creștină și necreștină" (2). Păr. Dumitru s'a izolat în raiul gânditor al Sfinților Părinți, ci bibat de taina învățaturii lor inepuizabile, a ieșit în ne pentru a lămuri și explica acesteia, problemele ei. re a ignora cu totul filosofii și teologii protestanți și olici, pe deoparte, și a-i recunoaște, pe de alta, doar ntru a le vădi neîmplinirile, rătăcirile sau otrăvurile de parte sufletească, cum ar fi spus Mitropolitul Varlaam Moldovei, Păr. Stăniloae a ales calea de mijloc, vedindu-i și dojenindu-i spre îndreptare; în felul acesta, vioșia sa, a reunit cu duhul, rațiunea omenească cătoare și hrănită doar cu roșcovelele silogismelor și olastice, redându-i strălucirea de cuvânt născut al rinții.

poate că unul din momentele cele mai hotărâtoare ntru înrădăcinarea toală, fără îndoeli, fără precupețire, gândirea Sfinților Părinți, a fost la vârsta de 25 de ani. ntru anul 1928-1929, datorită Mitropolitului Nicolae lan al Transilvaniei, tânărul Stăniloae a primit o bursă ntru continuarea studiilor teologice, cu care prilej a st la Monaco, Munich, Berlin și Paris. "In timpul șederii ele la Monaco, în 1928," își reamintește Păr. Dumitru, n făcut cunoștință cu teologia dialectică, atunci destul frecventată," și a cărei voce era Karl Barth. Dar agurul punct comun între teologul protestant și cel odox era credința într'un Dumnezeu viu și personal, care atât catolicii cât și protestanții îl uitaseră. Dar în ologia barthiană acest Dumnezeu viu era separat de n, refuzând să se comunice omului; fiecare trăia departe celălalt, despărțiți printr'un "interval" (diastază), pe re omul robit păcatului nu-l putea trece, iar Dumnezeu mănținea prin însăși credința ce o naște în om. îndoelnic acest interval există, dar depărtarea de mnezeu, nu era o prăpastie sau deformitate ontologică, o insuficientă și răcită iubire a omului de Dumnezeu, mișcare a voinței nu spre Dumnezeu, cum i-a fost dită în fire, ci împotriva lui Dumnezeu și ca atare opotriva firii sale zidite însăși. Dacă Dumnezeu dorește ajungă la unire cu omul creat de El, pentru a-l primi comuniunea vieții Sale treimice ca pe un fiu după har, ervalul existent între Domnezeu și om, poate fi depășit har, dar nu fără de osteneala omului avântată de iubire re Dumnezeu, după cum poate fi depășită și de voința eră a omului, dar nu fără de pogorământul harului.

Cel care a pus o astfel de temelie pe care s'a zidit toată

cugetarea teologică a Păr. Stăniloae, până la ultima sa suflare pământească, a fost Sfântul Maxim Mărturisitorul. Pe el și nu pe altul îl pomenește în "Teologia Dogmatică Ortodoxă," când revenind la "diastaza" dintre Dumnezeu și om, spune: "Dumnezeu vrea să depășească intervalul (diastaza) dintre El și persoanele create nu numai prin mișcarea Sa, ci și prin mișcarea lor liberă spre El. Căci atâta timp cât creatura manifestă o voie neconcordanță cu voia Lui, rămâne distanța între El și ea. Mișcându-se spre Dumnezeu, creatura își pune de acord voia cu firea ei, în care Dumnezeu a sădit dorința iubirii față de El și puterea de a se mișca spre El. Dar aceasta e o fire căreia Dumnezeu i-a redat "puterile" ei originare, nepătate, sau "puterea iubirii, prin care poate realiza unirea cu Dumnezeu și cu semenii, întrucât se opune iubirii de sine" (vol. I, p. 279).

Temelia era pusă, dar zidurile nu se înălțaseră încă. Nu este destul să spui că Dumnezeu vrea să depășească intervalul dintre El și zidirea Sa; El nu poruncește "intervalului" să dispară, ci săvârșește depășirea chiar El. Și aici este însăși taina de nepătruns a ființei dumnezeiești; El nu depășește intervalul după firea sau după ființa Sa, căci atunci n'ar mai fi nicio diferență între creștinism și o concepție panteistă oarecare, dar îl depășește prin cele ale firii sau dimprejurul firii Sale, prin lucrarea Sa necreată, prin neînseratele Sale energii dumnezeiești, a căror teologhisire a făcut-o Sfântul Grigorie Palama. In același timp, când a făcut cunoștință cu teologia dialectică, mărturisește Păr. Dumitru, "am început să mă concentrez asupra teologiei energiilor divine necreate a Sf. Grigorie Palama și a vederii lui Hristos proprie isihaiștilor pe care el o apăra . . . In timp ce în teologia dialectică, Dumnezeu era separat de om, pentru că acesta nu se putea elibera de propriile lui păcate, în teologia palamită, Dumnezeu se mișcă spre om, chemat fiind în rugăciune; în telogia dialectică găseam imaginea unui Dumnezeu separat și distant, în timp ce în cea palamită, întâlneam un Dumnezeu care vine spre om, i se deschide lui ca lumină, prin intermediul rugăciunii; îl umple cu energiile Sale rămânând totuși incomunicabil în privința ființei Sale, intangibil, apofatic ." (Interviu, p. 31).

Din acești ani ai tinereții, toată cugetarea Păr. Dumitru a rămas statornic boltită între Sf. Maxim și Sf. Grigorie Palama, cu ajutorul cărora a aflat răspuns la orice întrebare, nu însă fără vădirea clară a propriilor sale osteneți, de a "actualiza" într'un limbaj pe înțelesul omului contemporan, răspunsurile îndemnate "virtual" de Sfinții Părinți. Duhovnicește, intervalul sau distanța între Dumnezeu și om, nu dobândește sens decât dacă este înțeleasă ca o chemare a lui Dumnezeu spre unire cu El, spre împărtășirea de bunătatea, înțelepciunea, dreptatea și mai ales dragostea Sa iar rațiunea de a fi a omului se dezvăluie prin răspunsul său la chemare, care este o totală depășire de sine, osteneală de a se depăși, luând pentru aceasta, putere din puterea harului aflat în chemarea lui Dumnezeu. Altfel spus, "distanța" există prin țința ei, care este unirea omului cu Dumnezeu, în-dumnezeierea omului săvârșită de înomenirea lui Dumnezeu. Ori dacă îndumnezeierea nu este "decât

Cont. la pag. 24

DESPRE POST

Postul este un timp special rânduit de sus

Se susține că știința modernă ar fi inventat cura de mâncare, adică dieta. Dar noi, creștinii drept-măritori, știm că ea a apărut sub forma postului încă de la începutul istoriei omului. Postul apare încă din Rai, când Adam este îndemnat de Dumnezeu să nu mănânce din pomul cunoștiinței binelui și răului. Adam a căzut când nu a urmat porunca dată, și de atunci și de la el, omul a fost alungat din rai. Între primele porunci date de Dumnezeu a fost și postul.

Lumea modernă a redescoperit importanța postului pentru sănătatea noastră trupească, și este pe drum să aprecieze legătura dintre post și sănătatea noastră spirituală. În învățătura Bisericii noastre, postul este înțeles sub ambele lui aspecte integrale: material și spiritual. Dacă una dintre aceste dimensiuni lipsește postul este incomplet și insuficient.

Postul este o activitate complexă a vieții noastre umane și religioase. Din păcate el este de multe ori puțin înțeles, rău înțeles sau neglijat. Adesea postul este refuzat, căci ar fi "o regulă făcută de om." Ceea ce este complet eronat. Sf. Biblie este bogată în referințe la post, în texte ca: I Sam. 31:13; I Regi 21:27; II Sam. 12:15; Luca 18:12; Marcu 2:18; Matei 6:16-18; 4:2; Col. 2:16-23; F.Ap. 13:2,23, s.a. Între marii eroi ai postului se pot număra absolut toate personalitățile Vechiului și Noului Testament: Moise, Sf. Ilie, Sf. Ioan Botezătorul, însuși Domnul Iisus. Apoi Sf. Apostol Pavel și toți Sfinții Bisericii noastre și-au făcut din post o formă de rugăciune, o manifestare a dragostei, și un mod de desăvârșire creștină.

Postul ca rugăciune

Rugăciunea, spune Sf. Grigorie de Nissa este "o conversație cu Dumnezeu." Ea pornește din sufletul și mintea noastră. Dar nu este suficient numai atâtă; ea trebuie să fie completată de participarea trupului nostru. În rugăciune noi participăm integral, atât trupește cât și sufletește. Ridicările și șederile, îngenuncherile și facerea semnelor crucii la rugăciunile noastre comune nu sunt altceva decât forme de participare ale trupului la rugăciune. La fel și postul, este o rugăciune a trupului nostru.

Postul este o rugăciune de pocăință, pentru iertarea păcatelor noastre pe care trupul imperfect și sufletul neputincios le face din prea multă mâncare, băutură, plăceri, vorbă deșartă și alte obiceiuri păcătoase, etc. Acestea deși nu par păcate mari, ele însă pot duce la păcate ca lenea, lăcomia, desfrâul, minciuna, mânia, egoismul, etc. Dorotheos de Gaza a spus: "Plăcerea mâncării cauzează toată răutatea omenească." De aceea ne rugăm cu umilinta Psalmistului: "Plâng și ostesc și mă ocărăsc." (Ps. 69:10).

Postul este o rugăciune pentru ajutor, pentru întărirea harului, ca să putem depăși aceste bariere puse de ispititor. Ținem postul ca o rugăciune de ajutor precum Ezdra (8:23), care spune: "... am postit și am chemat pe

Dumnezeu nostru. Și El ne-a ascultat."

Postul este o rugăciune de mulțumire lui Dumnezeu pentru toate binefacerile: pentru viața noastră, familia noastră, prietenii, pentru Sf. Taine ce ni le-a dat spre mântuirea noastră, pentru că ne-a asigurat un loc Sf. care este Biserica, etc.

Postul ca manifestare a dragostei creștine

Postul trebuie să fie o manifestare a dragostei creștine. Prin post se face o economie, care suntem îndemnați să o folosim în folosul carității; fie să ajutăm pe cei săraci și care au nevoie de ajutorul nostru, fie să ajutăm Biserica Mântuitorului nostru și misiunea ei de propovăduire de mântuire a credincioșilor. Nu putem spune că iubim aproapele nostru, dacă nu ajutăm pe săracii și nevoiașii noștri. Nu putem spune că iubim pe Iisus și Biserica Lui când noi nefiind săraci ne lăsăm Biserica săracă.

Sf. Ioan Gură de Aur spune: "Nimic nu egalează merita carității. Mare este puterea acestei acțiuni... nimica nu hrănește dragostea ca compasiunea către alții."

Postul nu înseamnă numai abținerea de a face rău aproapei noastre, ci mai ales facerea binelui, ajutorarea aproapei. Postul înseamnă acțiune și nu pasivitate. Postul este acest timp special instituit de Mântuitorul nostru în care ne nevoim să facem binele din iubirea aproapei, ne împăcăm cu vrăjmașul nostru, și facem bine celui ce ne face rău. Postul devine complet numai prin această dezvoltare a dragostei creștine.

Postul ca mijloc de desăvârșire

În primul rând postul curăță păcatele noastre, precum lăcomia, bârfa, vorba urâtă, înșelăciunea, beția și alte porniri păcătoase. De toate acestea când postim trebuie să ne lepădăm. În felul acesta postul devine o punte de lansare pentru formarea caracterului nostru moral-religios. Pe această curățenie trupească se clădește curățenia sufletească, amândouă fiind necesare în dobândirea vieții veșnice.

Apoi postul ne ajută să restabilim controlul asupra noastră înșine. Numai când ne abținem de la mâncare înțelegem câtă putere are mâncarea asupra noastră. Numai când încercăm să ne concentrăm gândul la rugăciune înțelegem câtă putere au gândurile deșarte asupra minții noastre. Numai când începem să dăruim celor mai săraci vedem câtă putere au bogățiile și posesiunile asupra voinței noastre. Dar prin nevoința postului putem pune stăpânire din nou asupra trupului, minții și voinței noastre. Și numai atunci după ce luăm controlul asupra noastră înșine putem urma îndemnul ce-l auzim adesea în Liturghie: "... unul pe altul și toata viața noastră Hristos Dumnezeu s'o dăm."

Postul este Hristocentric

Sunt multe lucruri frumoase și bune ce se pot spune despre post, privitor la beneficiile lui, la felul cum trebuie să se țină, și chiar la înțelegerea lui. Un lucru este însă foarte important, care adună toate acestea împreună: anume că scopul postului este Hristocentric. Prin post încercăm să punem în mijlocul a toate pe Domnul nostru.

Cont. la pag.

CINSTIREA SFINȚILOR ÎNGERI

Despre existența Sfinților îngeri și originea lor aflăm în Scriptură atât în Sfânta Scriptură cât și în Sfânta Tradiție. Sfânta Scriptură conține numeroase mărturii despre existența sfinților îngeri (Facere 3,24; 22,11; Iesire 32,34). Mântuitorul ne încredințează despre existența Sfinților îngeri prin cuvintele: "Oricine Mă va mărturisi pe Mine înaintea oamenilor și Fiul Omului îi va mărturisi pe ei înaintea Îngerilor lui Dumnezeu; iar cel ce se va lepăda de Mine înaintea oamenilor lepădat va fi înaintea Îngerilor lui Dumnezeu" (Luca 12,8-9). Explicând pilda mănăstirii, Mântuitorul arată că "secerișul este câmpul lumii, iar secerătorii sunt îngerii" (Matei 13,39). Din cuvintele Mântuitorului aflăm că la judecata din urmă va fi însoțit de "toți sfinții îngeri" (Matei, 24, 51; Luca 9,20); că după învierea Sa din morți, cei drepti vor "ca îngerii lui Dumnezeu în cer" (Matei 22,29-30), iar după judecată, se va face separarea celor buni de cei răi (Matei 13,49).

Existența sfinților îngeri este afirmată în Sfânta Scriptură și prin numeroasele lor arătări în lume. Sfinții îngeri s-au arătat preotului Zaharia (Luca 2,13), Sfintei Fecioare Maria (Luca 1,28), păstorilor din Betleem (Luca 8,13); Il slujesc pe Mântuitorul (Matei 4,11; Luca 2,43); femeilor mironosițe (Matei 28,2; Marcu 16,5-6; Luca 24,4; Ioan 20,2); sfinților apostoli (Fapte 1,10-11; 9,12,7). În viziune apoi, sfinții îngeri au fost văzuți de Iacov (Facere 28,12) și de proorocii Isaia (6,1-4) și Daniel (7,10).

Drept mărturie pentru existența sfinților îngeri sunt și numele unora dintre ei menționate în Sfânta Scriptură, ca Mihail (Daniel 10, 13,21; Iuda 1,9; Apocalipsa 12,7); Gavriil (Daniel 8,16; 9,21; Luca 1, 19-26) și Rafael (Tobie 5,4; 12,15); precum și denumirile cetelor îngerești (Facere 3,24; Isaia 6,2; Efeseni 1,21; Coloseni 1,16; I Corinteni 4,15; Romani 8,38; I Petru 3,22).

Creaturi ale lui Dumnezeu, sfinții îngeri au fost zidiți prin voia și puterea Cuvântului Creatorului încă înainte de lumea văzută și de om (Facere 1,1; Iov 3,8; Evrei 3,4; I Corinteni 1,3; Romani 11,36; Efeseni 3,9; Apocalipsa 4,11; Psalmul 148,1-5).

Cu toate că sfinții îngeri sunt ființe spirituale, netrupești și nemuritoare, totuși nu sunt și ființe nemărginite; ei au putere și o posibilitate de cunoaștere limitată. Ca făpturi create, sfinților îngeri le lipsește puterea creatoare, după cum le lipsește și puterea de a săvârși minuni, căci numai Dumnezeu este "singurul care face minuni" (Psalmul 7,19).

Activitatea sfinților îngeri este dublă, una în relație cu Dumnezeu și alta în relație cu lumea văzută. În relație cu Dumnezeu, Creatorul lor, sfinții îngeri au misiunea de a-l slăvi pe Dumnezeu, Creatorul lor, slujind Lui și executând poruncile divine în raport cu lumea văzută și cu omul. În relație cu oamenii, sfinții îngeri au misiunea de a împlini voia de providență a lui Dumnezeu în lume, îndrumându-i pe calea adevărului și a credinței celei salvatoare, a binelui, a dreptății și a dragostei, în vederea mântuirii lor.

Despre preamărirea lui Dumnezeu către sfinții îngeri,

proorocul Isaia spune că a văzut serafimii în jurul tronului ceresc, aducând întreită slavă Domnului Savaot (Isaia 6,1-3); iar sfântul Apostol Ioan mărturisește că sfinții îngeri laudă neîncetat pe Dumnezeu (Apocalipsa 4,8; 7,11-12). Iar proorocul Daniel a văzut pe sfinții îngeri care slujeau pe Cel vechi de zile (Daniel 7,9-10). La nașterea din Betleem, sfinții îngeri au primit prin cântări pe Dumnezeu, căci s'a născut Cel ce avea să aducă pace pe pământ și bună înțelegere între oameni (Luca 22,43). Il slujesc și acum când se află în ceruri (Efeseni 1,20) și-L vor sluji și la a doua venire a Sa, înconjurând tronul de judecată (Matei 25,31), separând apoi pe oamenii buni de cei răi (Matei 13,49).

În relația cu lumea văzută și cu omul, sfinții îngeri au vestit cele viitoare. Astfel, prin glasul sfinților îngeri, Dumnezeu vestește lui Avraam nașterea lui Isaac (Facere 18,10-14) și pierderea Sodomei și Gomorei (Facere 18,20-32); lui Iacov, că-l va ocroti la întoarcerea sa în Canaan (Facere 31,11-13); lui Manos și soției sale, nașterea lui Samson (Judecatori 13,6-7); preotului Zaharia, nașterea sfântului Ioan Botezătorul (Luca 1,11-20); Sfintei Fecioare Maria, nașterea Mântuitorului (Luca 1,26-38), ca și bătrânului Iosif (Matei 1,20-21); Sutașului Corneliu, ca are să primească botezul de la Sfântul Petru (Fapte 10,1-33).

Însă misiunea sfinților îngeri în relație cu omul nu se limitează numai la acțiuni temporare, ci îmbracă și un aspect de continuitate în formă de "îngeri păzitori." Existența sfinților îngeri păzitori pentru fiecare credincios este afirmată de Mântuitorul în cuvintele: "vedeți să nu disprețuiți pe vreunul din aceștia mici, căci zic vouă că îngerii lor, în ceruri, văd pururea fața Tatălui Meu, Care este în ceruri" (Matei 18,10).

Cinstirea sfinților îngeri se deosebește fundamental de preamărirea lui Dumnezeu. Dacă lui Dumnezeu îi datorăm un cult de adorare, sfinților îngeri le aducem aceea închinare exprimată prin termenul de cinstire, care se aduce și sfinților dintre oameni, deoarece îi cinstim pentru darurile și puterile cu care au fost înzestrați de către Dumnezeu. Credincioșii creștini cheamă pe sfinții îngeri în ajutor în rugăciunile lor către Dumnezeu, ca mijlocind la Dumnezeu, să-i ajute de izbăvirea de păcate și dobândirea fericirii celei veșnice. (Vezi: Iosua 5,13-15; Judecatori, 13,20; Numeri 22,31; Tobie 12,15).

Astfel, biserica ortodoxă, a rânduit din vechime cinstirea sfinților îngeri, stabilind zile speciale de prăznuire. Astfel în practica liturgică, ziua de luni este "consfințită puterilor celor fără de trupuri; ziua de 8 Noiembrie este închinată sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil; cea de 6 Septembrie, minunii săvârșite de Arhangelul Mihail la Colose; cea de 26 Martie și cea de 13 Iulie sunt închinare soborului Sfântului Arhangel Gavriil.

Cu Sfinții Părinți ai celui de-al șaptelea Sinod Ecumenic, să zicem și noi că se cuvine "a cinsti și a mări... și sfințele puteri îngerești, și a cere mijlocirea lor, pentru că ele pot să ne facă pe noi plăcuți lui Dumnezeu."

Părintele Eugen V. Roșu

INTRÂND ÎN ÎMPĂRĂȚIA LUI DUMNEZEU

cont. din Solia-Sept

VENIREA LA HRISTOS ȘI LA BISERICA LUI

Biserica Ortodoxă a păstrat intactă deplinătatea vieții în Hristos timp de două mii de ani. În ciuda nenumăratelor persecuții și a suferințelor, ea a păstrat neschimbată această credință. În sânul Creștinismului Ortodox se poate găsi astăzi totalitatea credinței Noului Testament, Biserica Apostolică.

Din mila lui Dumnezeu, această credință nu a fost nici redusă și nici micșorată. Nimic nu i-a fost adăugat și nimic nu a fost schimbat. Biserica Ortodoxă, este acea zonă sigură, să spunem așa, unde Dumnezeu Sfintei Scripturi-Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt poate fi cunoscut în deplin, poate fi iubit și adorat.

Unul din Sfinții Părinți cei mai cunoscuți ai Ortodoxiei este Sfântul Ioan Gură de Aur, un învățător al Scripturii foarte priceput și un predicator mare, care a trăit în secolul patru și care a contribuit și va continua să contribuie la aducerea multora la Hristos prin scrierile sale. Ori de câte ori întâlnea o persoană care dorea să se dedice lui Hristos și să învețe să-L cunoască, Sfântul Ioan se oferea să-L instruiască în credința Ortodoxă, după care urma Botezul și ungerea cu untdelemn sfințit pentru a primi Duhul Sfânt. Dar înainte de a începe pregătirea însăși, acest sfânt păstor oferea o rugăciune de primire prin care acea persoană era încredințată lui Hristos ca Domnul și Împăratul ei. Această rugăciune este păstrată până astăzi și este folosită la începutul slujbei Botezului din Biserica Ortodoxă. Să fim puțin atenți cum începe această rugăciune:

“În numele Tău, Doamne, Dumnezeu adevărului și în numele Unuia Născut Fiului Tău și al Sfântului Tău Duh, îmi pun mâinile mele peste robul Tău acesta, care a fost găsit vrednic să alerge sub acoperământul aripilor Tale”

Aș dori să te întreb ceva foarte sincer. Dorești tu oare, iubite cititorule, să alergi la Iisus Hristos pentru a fi ocrotit în Biserica sa cea Sfântă, pentru a învăța a-L cunoaște spre a fi curățit și schimbat? Dacă dorești într-adevăr, atunci îți stă înainte o viață nouă în Hristos. Pasul următor pe care ar trebui să-l faci este să te apropii de un preot Ortodox din zona ta care ar putea să te ajute dealungul pregătirii tale în credința creștină și apoi să te ajute să te unești cu Hristos, prin Sfântul Botez.

Cere-i celui ce ți-a dat această broșură să te ia un preot. Du-te și te întâlnește cu el.

Iisus a spus: “Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine” (Ioan 14,6) Hotărește-te, iubite cititorule, să-I urmezi lui Hristos și să înveți să mergi împreună cu El pe calea care duce la cunoștința lui Dumnezeu.

Căci Iisus ne-a făgăduit: “pe cel care vine la Mine, nu-l voi scoate afară” (Ioan 6,37) Iată ți s'a deschis ușa și vei fi primit ca ucenic al lui Hristos. ✽

Păr. Peter Gilquist

EPISCOPUL NATHANIEL VIZITEAZĂ PAROHIA “ÎNVIEREA DOMNULUI” DIN OAKLAND/SAN FRANCISCO

răspunzând invitației ce i-a fost adresată de mai multe vreme de către conducerea comunității din regiunea Să. Francisco/Oakland, grupată în jurul “Casei Române” Capelei.”

Prea Sfinția Sa Nathaniel, acompaniat de părinte protopop Constantin Tofan, a făcut o vizită pastorală în biserica ortodoxă “Învierea Domnului” din Oakland, California, la sfârșitul săptămânii dela 9-10 Octombrie ct spre a lua parte la festivitățile de comemorare fondatorilor acelu sfânt Locaș.

La acest eveniment au fost invitați și preoții din Să Jose, părintele Gheorghe Grigorescu și Constantin Lăpuștea, precum și părintele Constantin Alecse, de Los Angeles, protopopul locului, fiind însoțit de grup de dansatori, “Mugurel,” dela Sfânta Treime,” 18 tineri tinere (9 perechi), acompaniați de alți 12 adulți.

Duminică dimineața, 10 octombrie, crt., la orele 11:00 a.m., soborul celor 5 preoți, prezidat de Prea Sfinția Să Episcopul Nathaniel au slujit Sf. Liturghie.

La sfârșitul Sfintei Liturghii, parohul locului, părinte Ioan Sârbu a adresat un călduros cuvânt de bun venit Prea Sfințitului. Părintele Alecse, în calitate de protopop a rostit în limba română, o succintă predică iar predica zilei, în limba Engleză, a fost rostită de Părintele Episcop. Predica Vlădicului a fascinat audiența. Toți sedeau pe scaune, parcă înghețaseră. Era setea aceea arzătoare după cuvântul Domnului.

A urmat apoi o masă frățască, oferită de parohie, în timpul mesei, președintele consiliului, prof. Ilie Smulter a vorbit despre memoria fondatorilor acestui locaș, năzuința comunității de a prospera, pe mai departe, în cele spirituale.

Prea Sfințitul Episcop a fost vorbitorul principal accentuând pentru a nu știu câta oară, necesitatea ținerii slujbelor religioase în fiecare Duminică, făcând un părintesc apel credincioșilor de a frecventa Sfintele slujbe cu toată regularitatea:

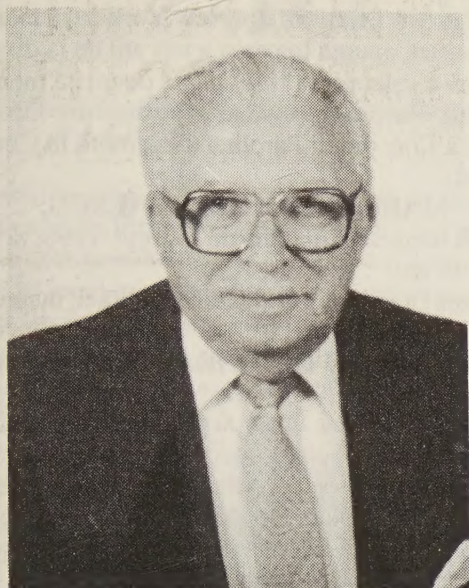
S'a ținut un moment de reculegere în memoria fondatorilor decedați, și s'a intonat troparul “Cu sfinții odihnește!”

A urmat apoi programul cultural.

Vizita Părintelui Episcop în mijlocul nostru ne-a adus o nouă viață în parohie, și nădăjduim noi, ne-a dat tuturor un nou imbold și elan de dăruire, dedicație și dragoste pentru Casa Domnului. Vă mulțumim Înalt Prea Sfințit Stăpâne! ✽

(Participanți)

NECROLOG

JOHN FĂGĂRĂȘANU

S'a născut la 11 Noiembrie 1907 în comuna Coroi Sânnărtin, jud. Târnava Mică, din Transilvania. Despărțit părinți de mic copil din împrejurări nefericite, legate de primul Război Mondial, a fost crescut de bunici în țara natală.

La vârsta de 16 ani a venit la București, unde a urmat cursurile unei școli tehnice de construcții. În timpul școlii a avut diverse slujbe în construcții, care l-au ajutat să se întrețină, și să plătească cheltuielile legate de școlarizare. În anul 1928 a cunoscut-o pe Aurelia Horvat, cu care s-a căsătorit în 1931, și cu care a avut un copil, Ioan Neodor, în 1943.

Între anii 1929-1930 a făcut serviciul militar la Întăritorii de Munte, la Predeal.

Ca antreprenor de construcții, între 1930 și 1940, a colaborat cu prestigioasa firmă a arhitectului Emil Prager, cu firma inginerului Schindel și cea a arhitectului Mazilu. Printre lucrările mai importante, efectuate în această perioadă, menționăm:

1) Construcția Palatului Regal din Cotroceni, București, prințind lucrări interioare, ca de pildă, lucrări de mozaic și faianță.

2) Construcția Uzinelor Malaxa din București, prințind diverse lucrări interioare de finisaj.

3) Mozaicul bazinului de înot ANEF, Eforie Nord, sub conducerea generalului Ministru Virgil Bădulescu.

Între anii 1940-1943, în colaborare cu Ing. Wilhelm Paulian, a organizat firma sa de construcții, prin care a efectuat diverse lucrări de construcții de drumuri, printre care și șoseaua Tiraspol-Odessa.

Între anii 1944 și 1957 a condus diverse lucrări de construcții în numeroase localități din România.

Printre ele menționăm:

a) Școala Agricolă din Târgu Mureș;

b) Șantierul Minelor dela Băița-Bihor, Transilvania;

c) Podul Giurgiu-Ruse, peste Dunăre, între România și Bulgaria;

d) Consolidarea Portului Mangalia, în Dobrogea.

Între anii 1958-1965 a efectuat numeroase lucrări de construcții și artă, incluzând:

1) Monumente funerare și decorații de mozaic în cimitirele Bellu și Ghencea, din București;

2) Reconstituirea și refinisarea artistică a numeroase biserici din București și Iași;

3) Mozaicuri decorative în diverse parcuri și localuri publice, ca de pildă fântâna arteziană din parcul din Galați; Magazinul "Muzica" din București, Hoteluri de pe litoralul românesc, din Ploiești și din București.

Printre pictorii și sculptorii cu care a lucrat menționăm pe Ion Nicodim, Mac Constantinescu, Patriciu Mateescu.

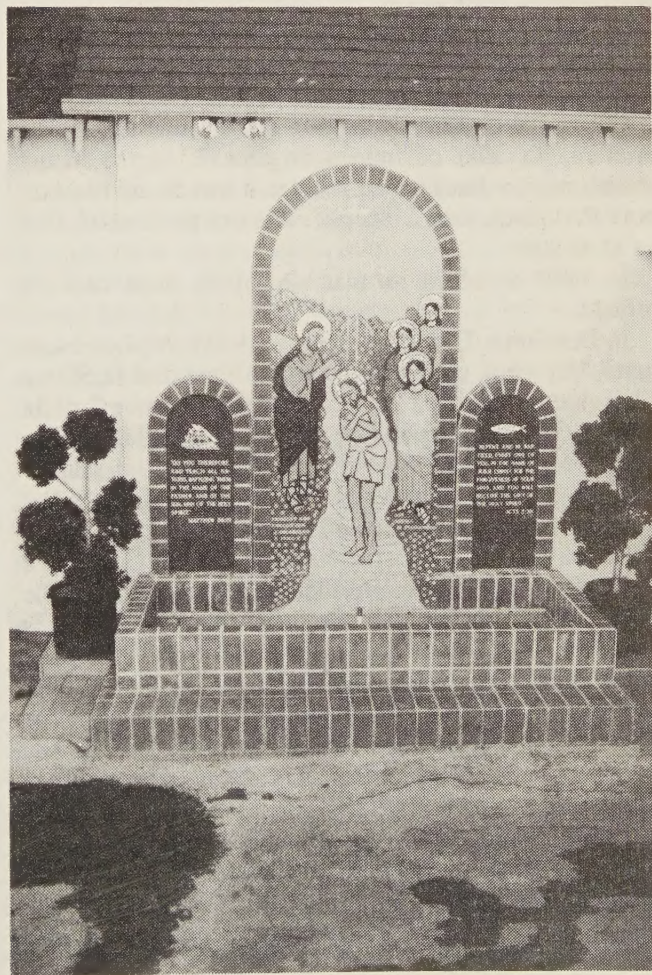
În 1965 i se împlinește visul lui de ani de zile de a-și reîntâlni mama, fratele și surorile lui din Statele Unite, de care fusese despărțit de mulți ani, datorită unor serii de împrejurări nefericite.

Se hotărăște să rămână în Statele Unite și să-și aducă soția și fiul pentru a locui cu toții împreună în lumea liberă.

Reușește să-și aducă familia în America abia în 1970, după numeroase respingeri din partea autorităților române.

Adaptarea la noua viață în Statele Unite este dificilă, în special în perioada anilor 1965-1970, înainte de sosirea

Cont. la pag. 22

soției și fiului în România.

Curajul lui deosebit, bucuria de a-și vedea visul împlinit, de a-și reîntregi familia în Statele Unite, dragostea de muncă, spiritul lui întreprinzător și optimismul nelimitat, dragostea împărtășită cu familia și prietenii lui, l-au ajutat să înfrângă cele mai grele obstacole și să se bucure de noua viață aleasă pe meleagurile americane.

A acceptat cu cinste onoarea de a deveni cetățean american. În același timp, a rămas un bun român, care a iubit, respectat și promovat vechile obiceiuri și tradiții strămoșești românești.

Loialitatea sa față de Biserica Ortodoxă Română "Sf. Treime," din Los Angeles, California a fost deosebită.

În decursul anilor, John Făgărășanu a fost nu numai membru activ al parohiei, ci a îndeplinit și multe funcții în consiliul parohial. Dragostea sa de biserică îl făcea ca, oricâte ori venea la sfintele slujbe, să aducă, cu el, din Hollywood, și câteva persoane care nu aveau mijloace de locomotivă. În acest sens, fratele John a fost și va rămâne un exemplu viu, demn de urmat, de toți conaționalii noștri.

Visul lui de a-și demonstra și mai mult devotamentul față de această biserică, prin crearea unei opere de artă, se împlinește în 1986, când după mai mult de un an de muncă neîntreruptă, reușește să termine, și să doneze Bisericii "Sfânta Treime," mozaicul "Botezul Domnului nostru Iisus Hristos."

Bucuria și mândria lui pentru această operă de artă, concepută împreună cu pictorița Mariana Stămătescu, a fost fără de margini.

Câțiva ani mai târziu, familia sa, și cei mai apropiați prieteni, au aflat că munca migăloasă, care a inclus tăierea micilor bucățele de mozaic, a fost făcută în ciuda bolii Parkinson, care a început să fie mai pronunțată, fără ca el să știe.

În 1988 a suferit un atac de inimă, după care s'a refăcut.

În Duminica Tomii (25 Aprilie, 1993), după ce a luat parte, împreună cu familia, pentru ultima dată la Sfânta Liturghie, la biserica sa iubită "Sfânta Treime," pe la orele 3:00 după amiază este internat la spitalul "Hollywood Presbyterian," unde pățimit timp de 3 luni, dându-și obștescul sfârșit (spovedit și împărtășit) Marți, 3 August crt, în jurul orelor 11:30 a.m.

Slujba sărăcustei a fost oficiată de părintele Constantin Alece la capela Pierce Brothers vineri 6 August, orele 7:00 p.m., în prezență a cca 100 de persoane, iar la SLUJBA ÎNMORMÂNTĂRII, de Sâmbătă 7 August, orele 10:00 a.m., oficiată în aceeași capelă de preoții Constantin Alece și Cătălin Miteșcu, au luat parte, pe lângă îndurerata familie, peste 150 pe prieteni și cunoscuți.

Trupul neînsufletit a fost apoi depus, spre veșnică odihnă, la cimitirul Rose Hills, din Whittier.

Participanții la slujba înmormântării au fost invitați la tradiționala masă de pomenire (pomană), oferită de familie, în sala bisericii "Sf. Treime."

Dumnezeu să-l ierte, și condoleanțele noastre adânci îndureratei familii.

PIOS OMAGIU!

Membrele Reuniunii Doamnelor "Constantin & Elena" de la parohia "Sf. Dumitru" din New York cu nemărginită durere în suflet, anunță trecerea a trei ani de la dispariția fulgerătoare a celeia ce-a fost atât de devotată membră Consiliului Parohial, a Comitetului de Doamne, Președintă a Consiliului Parohial și membră în Consiliul Episcopesc,

MARGARETA ȘERBĂNESCU,

decedată fulgerător, pe data de 19 Sept. 1990, la vârsta de numai 48 ani.

Reuniunea Doamnelor donează Episcopiei, în memoria defunctei, suma de \$100.00!

DUMNEZEU S'O ODIHNEASCĂ ÎN PACE!

ANUNT

În 18 Septembrie 1993 a fost celebrată prima Sfântă Liturghie pentru credincioșii români ortodocși din Pittsburgh, PA.

Dacă dumneavoastră, cititorii revistei Solia, cunoașteți credincioși ortodocși care locuiesc în zona Pittsburgh, și care doresc să participe la serviciile religioase alături de ceilalți membri ai micii comunități ai localității mai sus menționate, vă rog scrieți părintelui Eugen Roșu pe adresa: 425 Cherry Way, Ellwood City, PA 16117; sau sunați la numărul: (412) 752-4223.

BOGĂȚIA CREȘTINĂ

Historicul roman Svetonius amintește de un veteran pe care l-a rugat pe Iuliu Cezar să-i fie martor într-o judecată. I-a fost greu lui Cezar să meargă și voia să trimită altul în locul lui. Atunci soldatul desfăcându-și haina piept, a zis: "O Cezar, când viața ta era cândva în mejdii, eu n'am pus pe nimeni să lupte în locul meu. Țăcă rănilor care le-am primit în apărarea ta."

Și Iisus ne arată rănilor Sale, de pe Sf. Cruce și ne spune: Cum, voi nu împliniți nimic din poruncile Mele? Țăcă rănilor vă spun ce am făcut Eu pentru voi.

Ne apropiem de celălalt capăt al anului. Tot câte un sfârșit facem spre hotarul vieții, peste care nu putem trece. Nu ne gândim și la acest adevăr creștin?

De privim calendarul bisericesc întâlnim numele sfinților, ori de citim în istoria lumii, găsim multe nume înțelepți ai vremii. Toți ne îndreaptă spre Dumnezeu poruncile Lui.

Joi, 25 Noembrie ne aduce aminte de Sf. Martiră Ecaterina, din Alexandria Egiptului. Era una din celeptele lumii de atunci, dar era și o vrednică creștină. În timpul persecuției împ. Diodețian, între anii 284-305, fiind în Alexandria ajutorul în domnie, Maximian și lăud de tăria credinței Sf. Ecaterina, a adunat în grabă învățații închinătorilor la idoli, mai mulți de o sută, cu porunca să pună la probă învățătura creștină și cea păgână. Martiră Ecaterina i-a rușinat pe toți, dovedindu-le temeiul credinței creștine. Înțelepciunea ei i-a făcut pe aceștia să se arată să fie și ei creștini. Auzind împăratul, a poruncit ca și acești învățați să fie arși de vii, iar Sf. Ecaterina să fie chinuită, după care i s'a tăiat capul cu sabia.

Dar să deschidem Scriptura Vechiului Testament să vedem dacă au fost și atunci împlinitori ai poruncilor lui Dumnezeu.

S'a arătat Dumnezeu Patr. Avraam, la stejarul Mamuri, la cap. 18-lea din cartea Facerii. S'a arătat în timpul a trei tineri călători. Cum îi văzu Avraam alergând înaintea lor, spunându-le: "De mă primiți, osteniți până la locuința mea trecătoare. Chemă pe Sara, soția lui, și spune să ceară trei măsuri de făină, pentru pâine, iar să aducă un vițel, pentru mâncare. Drept răsplătă a primit acestea că, va avea un fiu Isaac, iar cei trei tineri s'au făcut evăzuți. Erau trimișii lui Dumnezeu. Unele Icoane ne arată pe cei trei tineri, închipuind Sf. Treime.

Mai scriu despre o muribundă, care strângea cu putere în mâinile ei. Nu se vedea decât capul unui șiret. După moarte au găsit în mâinile ei cheia dela locul unde se afla comoara pământească, de care nu s'a putut despărți nici la moarte.

Între Patr. Avraam, Sf. Ecaterina și muribunda, se

întinde șirul nesfârșit al oamenilor de ieri, de azi și de totdeauna.

Evanghelia citită, Duminică, 28 Nov., ne dă învățătura creștină, față de apucăturile pământești ale oamenilor.

A venit la Iisus un tânăr cunoscător al legii, întrebându-l ce să facă, pentru a dobândi viața de veci? Când a auzit sfatul Mântuitorului s'a întristat și s'a tot dus. Ce-i ceruse Să țină poruncile. "Le-am păzit din tinerețele mele," a răspuns el. Luca 18,21. Una îți mai lipsește. Dă lui Dumnezeu câte le ai și vino după Mine. v. 22-23. Dar el s'a tot dus.

Dacă astăzi, după 1993 de ani, un trimis al lui Dumnezeu ne-ar spune: Dați ce aveți pentru împlinirea sfințelor porunci, câți am urma sfatul? Dar dacă trimisul lui Dumnezeu ar zice: Veniți după mine și veți afla aur, argint și tot ce vă dorește inima. Câți am rămâne pe loc? Iată icoana celor mai mulți oameni, din vremea de acum. Era neliniștit tânărul din Ev. asupra scopului ultim al vieții. "Ce să fac învățătorule, să moștenesc veșnicia? Ține poruncile, i-a răspuns Iisus.

Cele zece porunci pe care omul nu le-a putut șterge din conștiință, sunt potrivite vremii de acum. Fericirea și nefericirea, bucuria sau durerea, Dumnezeu le-a legat de împlinirea, ori călcarea poruncilor.

Și pe noi ne întreabă Mântuitorul dacă știm poruncile, așa cum a întrebat pe tânărul din Evanghelie. Le știm desigur, chiar dacă le spunem cu alte cuvinte, omul le știe. Să crezi în Dumnezeu, să nu-l înjuri pe Dumnezeu, ori să-l batojocrești pe Dumnezeu, să cinstim Dumineca, să ne cinstim părinții, să nu fii desfrânat, să nu omori, să nu fii mărturie mincinoasă. Când este vorba însă de împlinirea acestor legi, este mai greu. Viața ne spune și ne arată că noi trăim altfel decât spun sfințele porunci. Nu cunoașterea poruncilor ne lipsește, ci trăirea lor. Poruncile sfinte sunt bogăția creștină, cu care ne înfățișăm înaintea lui Dumnezeu. Ele sunt cărașii de încredere ai sufletului.

Ne mai aducem aminte de cuvintele Pror. Moisi, când a dat poporului, dela Dumnezeu, cele zece porunci? "Iată înaintea voastră am așezat astăzi viața și moartea, binecuvântarea și blestemul. Binecuvântarea dacă împliniți poruncile Domnului și blestemul dacă vă abateți dela calea lor. Chem mărturie cerul și pământul că am pus înaintea voastră viața și moartea, binecuvântarea și blestemul. Alegeți, zice proorocul, alegeți viața, alegeți binecuvântarea, trăind poruncile lui Dumnezeu" Deut. 30,15,19.

Noi, ce alegem? Leagă Doamne sufletul nostru de dragostea Crucii Tale.

Părintele Bârsan

extinderea relațiilor afectuoase dintre Persoanele divine la creaturile conștiente,” cum va spune mai târziu Păr. Staniloae, “numai existând un Dumnezeu întreit, Una din Persoanele dumnezeiești și anume Cea care se află în relație de Fiu de Alta și poate rămâne în această relație afectuoasă de Fiu și ca om - Se întrupează, punând pe toți frații Săi întru umanitate în această relație de fii față de Tatăl ceresc . . .” (Teol. Dog. Ort. vol. I, 286).

Hristos, Fiul lui Dumnezeu întrupat, a fost conținutul oricărui gând al Păr. Dumitru: “Am fost preocupat neîncetat de Iisus Hristos și totdeauna m’am gândit numai la El . . . Mitropolitul Bălan, când m’a numit profesor la 26 de ani la Academia teologică, îmi spunea că el a adus în Biserică predica despre Hristos . . . Și eu am preluat ideea aceasta urmărind înainte de toate ce înseamnă Iisus pentru noi. Am scris atunci o carte, “Iisus Hristos sau restaurarea omului” în care am căutat să văd un conținut în faptul că Dumnezeu se face om; adică taina prin care umanitatea este în stare să-l exprime pe Dumnezeu. Căci bunul Dumnezeu, pentru noi, este în stare să se facă ipostas sau o persoană a firii omenești” (7 dimineti, p. 8). Odată cu vârsta însă, “preocuparea de Iisus Hristos” s’a ridicat pe înălțimi nebănuite până atunci, de la prezența liturgică în “Spiritualitate și comuniune în Liturgia Ortodoxă” (1980), la prezența Lui în om, “Chipul nemuritor al lui Dumnezeu” (1987), de la temeiul teologic al întrupării și mântuirii noastre, în “Hristologia Sf. Maxim Mărturisitorul” (1990), la ultima sa mare lucrare “Chipul evanghelic al lui Iisus Hristos” (1991), în care pacea sa duhovnicească se străvede în profunzimea și simplitatea unei scrieri de adevărat sfânt părinte al Bisericii ortodoxe.

Dar să revenim la anii maturității, când a încheiat sinteza învățaturii Sf. Maxim și a Sf. Grigorie Palama, deoarece dintre marile ei roduri născute din duhovnicia creștină și dăruită ei, a fost Cursul de Ascetică și Mistică creștină (1947), tipărit mai târziu sub titlul “Spiritualitatea ortodoxă” (1981) și mai ales neprețuita “Filocalie” românească. Și spunem românească pentru că în ea este lărgită atât Filocalia greacă cât și cea rusească, prin adăugirea mai multor scrieri ale Sf. Maxim Mărturisitorul (vol. 2 și 3), precum și “Scara” Sf. Ioan Scărarul, și “Învățăturile ascetice” ale Sf. Isaac Sirul. În anul 1989, spunea Păr. Stăniloae: “aș fi vrut să adun și alte scrieri despre eforturile omului despre desăvârșirea în Hristos, eforturi susținute de lucrarea lui Hristos în om, pentru a avea într-o unică colecție un număr cât mai mare, dar pentru motive independente de mine a trebuit să mă limitez la zece volume.” (Interviu, p. 34). Totuși, în ultimii ani, când s’au schimbat motivele independente, a mai adăugat două volume: scrisorile duhovnicești ale Sfinților Varsanufie și Ioan (vol. 11) și Cuvintele Cuviosului Isaia Pustnicul (vol. 12), încheiind astfel pustnicește Filocalia, arătând că “viața duhovnicească ce urmează pilda lui Hristos este aceeași în toate timpurile, fiind susținută de același duh Sfânt al lui Hristos.” Ceeace însă mai arăta Păr. Dumitru, era o sihăstrire lăuntrică, care depășea granița lumii laicilor în care se mișca și pătrundea cu seninătate în cea isihastă.

Pe lângă toate cărțile scrise, Păr. Dumitru a mai lăsat

câteva sute de articole, dintre care unele se pot regăsi mai mult sau mai puțin revizuite, prin diferitele sale cărți, dar altele sunt rămase neatinse printre paginile revistelor în care au fost publicate. În toate câte le-a scris sunt atât de multe bogății care s’ar cere scoase la iveală atâtea străfulgerări de gânduri care se cer dezvoltate în Ucenicilor și urmașilor săi le revine menirea de a descoperi atât măreția și imensitatea gândirii sale cât marea sfințeniea trăirii sale lăuntrice în Dumnezeu, din care a izvorât îmbibată de har, gândirea sa. Neodihnită în Hristos, pe care L-a iubit atât de mult.

Doamne, numără în ceata sfinților Tăi, pe cuviosul părintele nostru Dumitru.

(1) O Teologie Filocalică, Interviu cu Păr. D. Stăniloae de F. Strazzari și I. Prezzi (pe scrut Interviu) în Mitropolia Ardealului, No. 1, 1990

(2) Une dogmatique pour l’homme d’aujourd’hui, Irenikon, no. 3. 1981, p. 474.

Dinu Crug

DESPRE POST *cont. de la pag. 18*

Iisus Hristos.

Postul ne ajută ca să transformăm egocentrismul nostru păcătos, ca astfel să putem urma Domnului Dumnezeu nostru Iisus Hristos, adică să devenim persoane Hristocentrice. Și să putem spune cu Sf. Apostol Pavel: “. . . dar nu mai trăiesc eu Hristos trăiește în mine” (Gal. 2:20)

Postul este deci această timp special rânduit du sus, ca la Domnul și Dumnezeu nostru prin care să ne pregătim pentru primirea Lui, mai ales la Nașterea Lui, când devine om și se coboară între noi, și apoi la Învierea Lui prin care El ne ridică cu el la Dumnezeu. Împlinim puținele lucruri spuse mai sus, punem înainte cu forță îndemnul ca să ținem postul ca un mijloc prin care rugăciunea, dragostea și desăvârșirea noastră să completează, spre a noastră mântuire. ✽

Pr. Cornel Todea

Second Class
Postage Paid
at Jackson
and additional
offices

HERALD
41 49240-0185

ORTHODOX INSTITUTE
2400 RIDGE RD
BERKELEY CA 94709-1212

STOCK